

Fundació
d'Economia
Analítica

Anàlisi del benestar subjectiu a Catalunya

Ada Ferrer-i-Carbonell, Roger Sabater i Jordi Torres

Resum

Aquest informe presenta una primera anàlisi del benestar percebut basant-nos en l'enquesta que durant els mesos de desembre de 2022 i gener de 2023 van contestar 4.000 residents a Catalunya i fent servir una pregunta de satisfacció amb la vida com a mesura de benestar percebut. La riquesa de l'enquesta permet utilitzar un ampli ventall d'informació sobre els individus, i aquest informe representa només una primera anàlisi amb l'objectiu de contribuir a entendre els determinants del benestar percebut. Al llarg de les últimes dècades, les mesures de benestar percebut han guanyat importància i s'han convertit en un indicador emprat per molts organismes internacionals i governs. El treball dels investigadors en aquest àmbit ha contribuït al desenvolupament d'indicadors fiables que són utilitzats per un nombre creixent de països com a mesura que cal tenir en compte en la presa de decisions de polítiques públiques.

Els resultats indiquen que la situació econòmica, mesurada no només amb els ingressos, sinó també amb altres variables de vulnerabilitat econòmica, és molt important per al benestar percebut, però altres variables fan un paper destacat. La situació laboral (per exemple, tenir feina i disposar de certesa laboral) és un altre factor molt important per a aquelles persones que es troben en una situació econòmica activa. Així mateix, les relacions personals (tenir persones amb qui comptar, no sentir-se sol i tenir temps per a la família i per socialitzar) i la salut són també de gran rellevància. La relació amb els altres inclou també aquelles persones que són fora del cercle més íntim i assenyalen la importància de viure en una societat amb nivells de confiança alts (entre els individus que la formen i amb les institucions).

Tant el disseny del projecte com el qüestionari i la seva anàlisi posterior parteixen dels coneixements previs de la literatura i ha comptat amb el suport d'experts en diferents àmbits. L'enquesta i l'anàlisi representen el primer estudi del benestar percebut dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya i requereixen una continuïtat que ajudi a definir i prioritzar les polítiques públiques. La riquesa del qüestionari permet analitzar els determinants del benestar percebut i presentar una primera anàlisi que, junt amb futurs estudis, dona elements de prioritjació en el disseny de les polítiques públiques. Addicionalment, aquest primer estudi serveix de guia per dissenyar una estratègia de seguiment del benestar a través de qüestionaris reduïts o adaptats a diferents col·lectius.

AUTORS

Ada Ferrer-i-Carbonell (IAE-CSIC, Campus Bellaterra, UAB, 08193, Bellaterra.)*

Roger Sabater

Jordi Torres

Fundació d'Economia Analítica (FEA)

Institut d'Anàlisi Econòmica

Campus UAB

08193 Bellaterra

* Correspondència: Ada Ferrer i Carbonell (Institut d'Anàlisi Econòmica, CSIC), ada.ferrer@iae.csic.es.

AGRAÏMENTS

Aquest informe ha estat elaborat amb la col·laboració de Beth Espinalt Capdevila, directora general, i Anna Salarich, de la Direcció General d'Anàlisi i Prospectiva de la Generalitat de Catalunya

Índex

1	Introducció	6
2	Satisfacció amb la vida	9
2.1	Satisfacció amb la vida: introducció	9
2.2	Objectius i estructura de l'informe	11
3	Anàlisi Empírica	13
3.1	Metodologia Empírica	13
3.2	Limitacions empíriques i treball de futur	18
4	Satisfacció amb la vida: resultats	19
4.1	Introducció	19
4.2	Satisfacció amb la vida: resultats	21
4.3	Conclusions: determinants satisfacció amb la vida	40
4.4	Com es formen les percepcions?	41
5	Satisfacció amb la vida i amb aspectes de la vida	44
5.1	Introducció	44
5.2	Satisfacció amb els aspectes de la vida: resultats	45
5.3	Satisfacció amb els aspectes de la vida: Conclusions	48
6	Conclusions	49
7	Apèndix	54

Índex de figures

1	Impacte del nivell educatiu sobre la satisfacció.	20
2	Impacte del gènere sobre la satisfacció.	20
3	Característiques demogràfiques i familiars.	23
4	Zona de residència.	24
5	Habitatge.	24
6	Estatus Laboral.	26
7	Situació Laboral.	27
8	Nivell educatiu i ingressos mensuals.	29
9	Percepció econòmica.	30
10	Salut.	31
11	Entitats en les quals participa.	32
12	Capital social informal.	34
13	Dedicació de temps a diferents activitats I.	36
14	Dedicació de temps a diferents activitats II.	37
15	Percepció de dedicació de temps a diferents activitats I.	37
16	Percepció de dedicació de temps a diferents activitats II.	38
17	Dedicació a activitats de lleure I.	39
18	Dedicació a activitats de lleure II.	39
19	Els 5 grans trets de personalitat.	40
20	Els 5 grans trets de personalitat.	43
21	Nivell educatiu i ingressos de la llar	43
22	Característiques demogràfiques, situació familiar i lloc de naixement.	44
23	Habitatge.	45
24	Satisfacció amb diversos aspectes de la vida.	46

Índex de taules

1	Comparació amb Preguntes Obertes	47
2	Satisfacció amb la Vida: Model objectiu i de Percepcions	54
3	Satisfacció amb la Vida i aspectes d'aquesta	69

1 INTRODUCCIÓ

El benestar és una prioritat central dels individus, i el benestar de la ciutadania hauria de ser per tant un dels objectius de qualsevol govern. Al llarg de les últimes dècades, les mesures de benestar percebut han guanyat importància arreu i s'han convertit en un indicador utilitzat per molts organismes internacionals i governs. El treball dels investigadors en aquest àmbit ha contribuït al desenvolupament d'indicadors fiables que són utilitzats per un nombre creixent de països com a mesura que cal tenir en compte en la presa de decisions de polítiques públiques. El benestar o la qualitat de vida hauria d'estar al centre del desenvolupament econòmic i, per tant, hauria de ser prioritari en el disseny de polítiques públiques i en la presa de decisions. Amb aquest objectiu, és de gran importància fer un estudi del benestar i analitzar i conèixer quins són els elements principals que hi contribueixen. El seguiment del benestar i l'evolució dels seus determinants ha de ser una prioritat pública per generar societats no només més satisfetes, sinó també més cohesionades i econòmicament i socialment sostenibles. Organismes internacionals i governs de països com el Regne Unit, França i Nova Zelanda estan adaptant de manera decidida iniciatives per mesurar, seguir i promoure el benestar dels membres de la seva societat.

Per tal d'introduir el benestar de la ciutadania com un element en la presa de decisions, cal tenir mesures adequades, fer-ne un seguiment i entendre els seus determinants. Des de fa més de 10 anys, organismes internacionals, els països mem-

El benestar subjectiu es basa en l'avaluació que fa la ciutadania del seu benestar a través de preguntes de satisfacció.

bres de la Unió Europea i altres països del món fan un seguiment del benestar de la ciutadania a través d'indicadors multi-dimensionals. A la Unió Europea, podem situar el començament d'aquestes iniciatives al febrer de 2008 quan el president de la República Francesa, Nicolas Sarkozy, va encarregar a Jean-Paul Fitoussi i als premis Nobel d'economia Joseph Stiglitz i Amartya Sen crear una comissió per analitzar el progrés social i econòmic i fer recomanacions sobre la necessitat de recollir indicadors per mesurar-lo i fer-ne un seguiment, entre altres recomanacions. L'anàlisi i les conclusions a les quals va arribar la comissió, coneguda com a "Commission on the Measurement of Economic Performance and Social Progress", es poden trobar a l'informe publicat per la Comissió Europea ¹. En aquest informe, la comissió recomana, entre d'altres, dissenyar mesures de qualitat de vida a través de diferents indicadors i

¹<https://ec.europa.eu/eurostat/documents/8131721/8131772/Stiglitz-Sen-Fitoussi-Commission-report.pdf>

fer-ne un seguiment continuat. L'objectiu final de l'informe era promoure el desenvolupament i el seguiment de les millors mesures per mesurar el progrés social i econòmic.

En aquest context europeu i seguint el mandat de l'oficina d'estadística de la Comissió Europea (EUROSTAT), a Catalunya, des del 2010 l'IDESCAT fa un seguiment de la qualitat de vida a través dels [Indicadors de benestar i progrés social](#), que són un conjunt d'indicadors objectius pertanyents a vuit àmbits: condicions de vida i treball, salut, educació, medi ambient, habitatge, seguretat i transport, inclusió, drets i participació, i oci i cultura. En el cas català, aquest índex no inclou cap mesura de benestar percebut, tot i que la Comissió Europea recomana fer un seguiment dels vuit indicadors objectius, així com de l'indicador subjectiu de benestar mesurat per mitjà de la resposta a la pregunta sobre satisfacció amb la vida, que és la que s'utilitza com a element central en aquest informe. Altres iniciatives, com el [Better Life Index](#) de l'OECD o el indicador multi-dimensional de qualitat de vida de l'oficina d'estadística d'Espanya (Institut Nacional d'Estadística, [INE:IMCV](#)), inclouen la satisfacció amb la vida com un dels indicadors que cal tenir en compte. En aquestes iniciatives, per tant, el benestar percebut es mesura mitjançant la pregunta de satisfacció amb la vida, com en el nostre cas. Els indicadors objectius es basen en el coneixement dels experts per definir quins són els àmbits importants per a la qualitat de vida de la ciutadania (per exemple, salut, situació econòmica o laboral i desigualtat) i quins indicadors serveixen per mesurar cada dimensió. En aquests casos, els indicadors objectius són agregats a escala de país i no tenen l'individu com a element central. Les últimes dades disponibles de l'[EUROSTAT](#) per a l'any 2022 mostren que, a la Unió Europea, la mitjana de la satisfacció amb la vida es va situar en el 7,1 (en una escala de 0 a 10), Àustria va ser el país amb un nivell més alt, 7,9, i Bulgària, amb un 5,6, va mostrar el nivell de satisfacció amb la vida més baix.

Malgrat aquestes iniciatives per mesurar i generar indicadors de benestar, al nostre país manca un estudi i un seguiment del benestar amb una visió àmplia, que tingui en compte les percepcions dels individus i que analitzi amb detall els aspectes que determinen aquest benestar. En aquest informe defensem l'agència política de la ciutadania i la capacitat que tenen els individus per valorar i declarar el seu benestar. Basant-nos en l'experiència internacional i en els estudis previs, aquest informe té com a element central les valoracions que els individus fan del seu benestar. Durant els mesos de desembre de 2022 i gener de 2023, 4.000 residents a Catalunya van contestar un qüestionari que ens permet entendre els nivells de benestar percebut i els seus determinants. El disseny del projecte i del qüestionari, que va començar el setembre de 2021, ha partit dels coneixements previs de la literatura i ha comptat amb el suport d'experts en diferents àmbits. El qüestionari final, dissenyat tenint en compte

l'evidència internacional i adaptant-lo a la realitat catalana, ens permet analitzar amb detall el benestar dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya i representa la primera enquesta centrada a entendre el benestar al nostre país. El projecte té una gran amplitud i perspectiva, però nosaltres en aquest informe ens centrem a analitzar els determinants del benestar percebut utilitzant la resposta a la pregunta de satisfacció amb la vida com a mesura d'aquest benestar.

Presentem una primera avaluació del benestar percebut a Catalunya que permet donar elements de prioritza-ció en el disseny de les polítiques públiques.

El qüestionari dissenyat en el marc del projecte de benestar subjectiu a Catalunya i utilitzat en aquest informe és molt complex i detallat i per tant permet estudiar en profunditat el benestar dels enquestats. Aquest informe és un primer pas, però la riquesa de la informació permet explotar

les dades amb més detall i ofereix nombroses oportunitats per a múltiples anàlisis. L'informe de *Benestar subjectiu: els factors clau per entendre la satisfacció amb la vida a Catalunya* de la Direcció General d'Anàlisi i Prospectiva de la Generalitat, així com l'espai web de l'informe, presenta una anàlisi descriptiva àmplia i detallada. Aquest informe presenta la primera anàlisi estadística que va més enllà de la descripció de les dades i busca entendre els mecanismes que generen benestar. L'enquesta es va dissenyar amb l'objectiu de poder mesurar el benestar i, per tant, va buscar incloure tota la informació rellevant per al benestar, seguint la literatura existent i, al mateix temps, tenint en compte les particularitats catalanes. Per aquest motiu, el qüestionari es va consultar i presentar a col·lectius de la nostra comunitat: del món acadèmic, representants del tercer sector, o membres de diferents conselleries². El resultat final és una enquesta que conté una gran riquesa d'informació i que permetrà entrar amb més detall en els presentats en aquest informe. Per assegurar la continuïtat de l'enquesta a través del temps i poder comparar els resultats amb enquestes existents, tant a Catalunya com a la resta del món, el disseny de les preguntes va basar-se, tant com va ser possible, en preguntes existents. D'una banda, i per comparar la mostra amb la població catalana, les preguntes socio-demogràfiques segueixen el mateix format que les utilitzades per l'IDESCAT (per exemple, les preguntes sobre el nivell de renda, d'estudis o l'ocupació). D'altra banda, per mesurar aspectes més complexos dels individus, com ara els sentiments de solitud, la personalitat i la satisfacció amb la vida, s'han utilitzat preguntes validades per experts internacionals.

La riquesa del qüestionari és extraordinària i ens permet analitzar els determinants del

²El disseny del qüestionari i l'anàlisi empíric presentat en aquest informe ha comptat, en diferents moments, amb els comentaris de Francina Alsina, Roger Civit, Marta Curto, Lúcia Farré, Nela Filimon, Marc Grau, Jordi Gumà, Montserrat Llobet, Jordi Muñoz, Anna Muro, Pedro Rey, Filka Sekulova, Raül Tormos, Lluís Torrens, Carmelo Vázquez i Diana Zavala

benestar utilitzant tant mesures objectives com de percepció. Per exemple, tenim informació sobre la renda dels individus, però també sobre les percepcions de vulnerabilitat econòmica. Tal i com hem comentat més amunt, l'informe mesura el benestar percebut mitjançant la pregunta de satisfacció amb la vida. El qüestionari inclou també preguntes de satisfacció amb aspectes de la vida, com ara la salut, la vida familiar i la feina. Per analitzar els determinants de la satisfacció, disposem d'un gran ventall de variables que no només inclouen la informació més estàndard a la literatura, sinó també preguntes relacionades amb el capital social, els usos del temps, la salut mental, o la solitud. Finalment, el qüestionari inclou preguntes de personalitat. Tenint en compte tota aquesta riquesa d'informació, l'informe presenta una primera anàlisi del benestar percebut per Catalunya. Aquesta anàlisi i futurs estudis permet entendre els determinants del benestar i donar elements de prioritització en el disseny de les polítiques públiques. Addicionalment, aquest primer estudi serveix de guia per dissenyar una estratègia de seguiment del benestar a través de qüestionaris reduïts o adaptats a diferents col·lectius.

2 SATISFACCIÓ AMB LA VIDA

2.1 SATISFACCIÓ AMB LA VIDA: INTRODUCCIÓ

Posar el benestar dels individus al centre del debat polític requereix, en primer lloc, disposar de mesures adequades. Tal com hem explicat a la introducció, en aquest informe mesurem el benestar percebut o subjectiu mitjançant la resposta que donen els individus quan se'ls pregunta sobre el seu nivell de satisfacció amb la vida, en una escala de 0 a 10. Aquesta mesura és segurament la més utilitzada tant en l'àmbit institucional com acadèmic. Per exemple, és la mesura inclosa a l'[índex de qualitat de vida](#) de l'oficina d'estadística de la Comissió Europea (EUROSTAT) o en les mesures de [benestar nacional](#) de l'oficina d'estadística del Regne Unit. A l'enquesta utilitzada en aquest informe trobem, igual que en altres enquestes de diversos països, una gran correlació entre la resposta a la pregunta de satisfacció amb la vida i les respostes a altres preguntes sobre felicitat o diferents emocions.

Al qüestionari de benestar a Catalunya, els individus són preguntats sobre el seu nivell de satisfacció amb la seva vida mitjançant la pregunta següent³:

³Per facilitar la comparació amb altres dades, la redacció d'aquesta pregunta és la mateixa que la de l'Enquesta de condicions de vida, administrada per l'IDESCAT.

Quin és el nivell de satisfacció global amb la teva vida en l'actualitat?

Valora-ho en una escala de 0 (gens satisfet/a) a 10 (totalment satisfet/a)

La resposta a aquesta pregunta ens permet mesurar el nivell de benestar percebut (satisfacció) dels individus, així com analitzar les respostes per tal de presentar una primera anàlisi dels determinants de benestar, utilitzant la riquesa de l'enquesta actual. Aquesta anàlisi busca contribuir a l'evidència empírica sobre quins són els determinants del benestar a Catalunya i oferir, per tant, una guia sobre quines són les prioritats de la ciutadania en termes de benestar. [Cantril \(1965\)](#), [Wilson \(1967\)](#) i [Bradburn \(1965\)](#) van desenvolupar i introduir per primer cop aquest tipus de preguntes en qüestionaris, tot i que l'ús extensiu d'aquestes preguntes per fer anàlisis de polítiques públiques no va començar fins a principis d'aquest segle, amb l'excepció d'[Easterlin \(1974\)](#).

Actualment, comptem amb nombrosa evidència empírica sobre la capacitat dels individus de donar respostes coherents i vàlides quan se'ls demana valorar el seu nivell de satisfacció amb la seva vida en una escala finita. Persones enquestades a diversos països d'arreu han valorat de manera consistent el seu nivell de satisfacció amb la vida o amb aspectes de la vida (com ara la salut, la feina i la seva situació econòmica), i les respostes a aquestes preguntes es correlacionen amb les decisions que prenen. L'evidència acumulada al llarg de les últimes dècades en diversos països d'arreu del món ha fet palès que els individus són capaços de valorar el seu grau de satisfacció amb les seves vides i donar respostes numèriques vàlides, coherents i consistents sobre com de satisfets estan amb les seves vides. És a dir, la satisfacció amb la vida compleix els dos requisits fonamentals per poder ser utilitzada com a mesura del benestar percebut. En primer lloc, el benestar és mesurable: hi ha una correlació clara entre la satisfacció declarada i el benestar que els individus experimenten. En segon lloc, el benestar és comparable entre individus: els individus comparteixen un mateix concepte de satisfacció o benestar. És a dir, podem afirmar que els individus que declaren estar satisfets un 7 sobre una escala de 0 a 10 tenen un nivell més alt de satisfacció i benestar que aquells que contesten, per exemple, un 5. Una part de la literatura s'ha centrat a demostrar aquests dos supòsits a través de l'evidència empírica i validar, per tant, l'ús del benestar subjectiu. Una

L'evidència empírica demostra que els individus donen respostes numèriques vàlides, coherents, i consistents a la pregunta: "Com de satisfet està vostè amb la seva vida?".

de les estratègies es basa a analitzar la relació que hi ha entre les preguntes sobre satisfacció amb la vida i el comportament dels individus. Per exemple, [Güven, Senik, i Stichnoth \(2012\)](#) mostren que la probabilitat de divorci incrementa amb la diferència entre els nivells de satisfacció amb la vida de la parella en el moment de contraure matrimoni, o [Clark \(2001\)](#) presenta evidència que la satisfacció amb la feina es correlaciona amb la probabilitat de deixar la feina en el futur pròxim. Un altre grup d'articles examinen la correlació entre la satisfacció declarada i mesures objectives de benestar. Per exemple, [Blanchflower i Oswald \(2008\)](#) troben una correlació entre la resposta a la pregunta sobre la satisfacció i tenir la pressió de la sang alta.

L'ús de preguntes subjectives de satisfacció ha servit principalment per obtenir informació sobre les preferències dels individus respecte a temes d'interès teòric, polític i social, però també per analitzar l'impacte de tenir individus més satisfets sobre les societats i les economies on viuen. L'evidència empírica ha trobat impactes positius de tenir nivells de benestar alts, per exemple, entre satisfacció i productivitat ([Bellet, Neve, i Ward \(2024\)](#)). Amb relació al primer punt, el lector pot trobar un resum recent de la literatura existent al llibre de [Layard \(2023\)](#). A escala general, es pot afirmar que els estudis internacionals mostren que, entre d'altres, les variables següents tenen una correlació notable i sistemàtica amb el nivell de satisfacció dels individus: no estar en situació d'atur, gaudir d'una bona salut física i mental, tenir parella, disposar d'un nivell d'ingressos suficients, viure en entorns amb menys pobresa i atur, amb millors serveis públics i amb menys contaminació. Pel que fa al creixement econòmic, [Neve et al. \(2018\)](#) han trobat una relació asimètrica entre el PIB i la satisfacció: tot i que hi ha una correlació positiva entre la satisfacció i el creixement econòmic, els períodes de crisi econòmica deterioren els nivells de satisfacció amb la vida per sobre els guanys obtinguts durant les èpoques de creixement. L'estabilitat econòmica amb creixement moderat, per tant, genera nivells de benestar superiors a situacions amb cicles econòmics forts.

2.2 OBJECTIUS I ESTRUCTURA DE L'INFORME

En resum, amb aquest projecte es busca entendre quins aspectes són importants per al benestar percebut de les persones i contribuir, d'aquesta manera, a l'anàlisi del benestar subjectiu a Catalunya. En concret, els objectius es poden resumir a:

- Entendre els determinants de la satisfacció amb la vida (el benestar reportat pels individus), incloent-hi tant informació sobre la situació objectiva de l'individu com les percepcions que aquests individus tenen de la seva situació.

- Contribuir a entendre com es formen aquestes percepcions.
- Analitzar empíricament com la satisfacció amb cada un dels aspectes de la vida es correlaciona amb la satisfacció amb la vida.
- Examinar quins factors tenen un pes més destacat sobre el benestar dels individus, per informar el disseny i l'avaluació de les polítiques públiques.
- Utilitzar aquesta informació per ajudar a dissenyar una versió reduïda del qüestionari. Aquesta versió reduïda permet fer un seguiment del benestar de la població de Catalunya de manera continuada, juntament amb la informació ja existent en algunes enquestes.

A fi de sistematitzar l'estudi dels determinants de la satisfacció amb la vida, l'informe segueix l'estructura i l'estratègia metodològica següents:

- L'anàlisi dels determinants incorpora tots els factors que han estat estudiats a la literatura i inclou tant les variables relacionades amb el nivell socioeconòmic dels individus, com altres aspectes rellevants per al benestar, com ara la salut, la feina, el temps lliure i les relacions socials.
- Addicionalment, i atesa la gran riquesa del qüestionari i les dades, l'estudi empíric inclou un gran ventall d'informació dels individus que normalment es troba inclosos en els qüestionaris, com per exemple, els usos del temps, les percepcions de vulnerabilitat econòmica i les relacions socials.
- A l'anàlisi empírica presentem dos models de satisfacció amb la vida. El primer incorpora les variables objectives, com ara ingressos familiars, nivell educatiu, usos del temps en hores setmanals i nivell de dificultat en dur a terme les activitats quotidianes a casa d'alguna malaltia. El segon model incorpora, a més, les percepcions dels individus amb relació a la seva situació, com per exemple, les percepcions de vulnerabilitat econòmica, l'índex de solitud i les percepcions sobre la idoneïtat de la dedicació de temps a diferents activitats.
- Les variables de percepció són determinants molt importants del benestar. D'una banda, les percepcions inclouen informació que no és observable pel recercador i que descriu més adequadament la situació dels individus. D'altra banda, les percepcions recullen de manera sintètica la situació de l'individu, que només pot ser mesurada amb informació diversa. Per tant, i des d'un punt de vista de polítiques públiques, té una gran

importància entendre quina és la situació objectiva que forma, conjuntament amb allò no observable, les percepcions i quin pes té cada una de les variables objectives. Per exemple, les percepcions de vulnerabilitat econòmica depenen no només del salari o la riquesa, sinó també d'altres circumstàncies personals com ara saber que es pot comptar amb suport en cas de necessitat.

- Finalment, i en paral·lel, estimem la relació entre la satisfacció amb la vida i amb diversos aspectes de la vida. El qüestionari inclou una pregunta sobre el nivell de satisfacció dels individus amb 16 aspectes de la vida. Com en el cas de la satisfacció amb la vida global, les respostes poden anar de 0 (gens satisfet/a) a 10 (totalment satisfet/a). El pes que cada una de les satisfaccions té sobre la satisfacció amb la vida contribueix a entendre la importància que cada faceta té i, com veurem a l'informe, els resultats són consistents amb els que trobem en els primers dos models.
- La grandària de la mostra actual no ens permet dividir el model en diversos sub-grups poblacionals. Els resultats presentats en aquest informe i l'enquesta poden ser replicats en diferents grups poblacionals per estudiar-ne el benestar i fer-ne una comparativa amb la mostra actual.

3 ANÀLISI EMPÍRICA

3.1 METODOLOGIA EMPÍRICA

L'anàlisi presentada en aquest informe parteix de la resposta que els individus donen sobre el seu grau de satisfacció amb la seva vida actual que pot anar de 0 (gens satisfet/a) a 10 (totalment satisfet/a). Tot i que hi ha diverses maneres de preguntar el grau de satisfacció amb la vida, i per facilitar la comparació, la pregunta inclosa al qüestionari és exactament igual que la que s'utilitza a l'Enquesta de condicions de vida (ECV) de Catalunya. Aquesta enquesta la introdueix en alguns anys (2011, 2013, 2018, 2021 i 2022) i per indicació de l'estadística oficial europea.

En un primer pas, l'equació del benestar inclou la situació objectiva dels individus (x_i). El qüestionari per a Catalunya inclou un ventall molt gran de variables que permeten captar amb més precisió que altres estudis la situació dels individus amb relació als aspectes més rellevants per al benestar. És a dir, el nostre model pot incloure un gran nombre k de variables ($x_{i,k}$). Per exemple, la majoria de dades inclouen informació sobre l'edat, el gènere, la situació laboral, la

salut, els ingressos i el nivell educatiu, però no contenen variables que captin amb detall altres aspectes com els usos del temps, la xarxa relacional (capital social) o si la persona es troba en tractament per problemes de salut. L'equació que cal estimar en el primer pas és:

$$SV_i = \alpha + \sum^k \beta_K X_{i,k} + \gamma p_i + \epsilon_i \quad (1)$$

On la satisfacció amb la vida (SV_i) de l'individu i depèn d'un conjunt k de variables ($x_{i,k}$) que representen la seva situació objectiva, de la seva personalitat (p_i) i de tots aquells factors que no podem observar (ϵ_i). Aquests factors no observables poden ser-ho per diversos motius: perquè l'extensió de l'enquesta i les peculiaritats de cada persona no permeten conèixer tota la situació dels individus, per la impossibilitat de mesurar i observar certes característiques dels individus com ara la seva capacitat d'afrontar dificultats o les percepcions d'incertesa, o per altres factors que afecten el moment de l'entrevista, com ara si el dia de l'enquesta la persona havia tingut algun entrebanc.

Els coeficients d'interès que cal estimar són β_k i γ , que indiquen la importància que cada una de les variables té a l'hora d'explicar la satisfacció amb la vida. Si disposéssim de dades de panell, l'equació de benestar es podria estimar amb efectes individuals fixos que ens permetessin tenir en compte aquells factors individuals no observables que no varien amb el temps, com ara la personalitat, les capacitats cognitives i les percepcions de risc. Introduir efectes individuals fixos implica identificar l'impacte de cada una de les variables $x_{i,k}$ explotant la variació individual al llarg del temps i no les diferències entre individus, com en aquest estudi. Les dades de panell, per tant, ens permetrien redreçar parcialment el problema d'endogenitat. Per exemple, els diners incrementen el benestar de les persones i , alhora, els individus més satisfets tenen una probabilitat més alta de ser rics. Una part important d'aquesta causalitat inversa és deguda a les característiques no observables dels individus que determinen conjuntament tant la satisfacció amb la vida com els ingressos. En aquest cas, podem pensar en variables com l'optimisme o la resiliència. Incloure efectes fixos individuals implicaria controlar aquests factors no observables sempre que siguin constants en el temps i , per tant, solucionaria una part important del problema d'endogenitat⁴. Incloure a l'equació 1 les preguntes de personalitat (p_i) mesurades a través dels cinc grans trets de la personalitat ens ajuda a tractar aquest problema de manera parcial, però no té en compte altres variables no observables. Addicionalment, disposar de dades de panell ens permetria no només seguir l'evolució del benestar dels individus al llarg del temps, observar-ne els canvis i controlar pels efectes individuals fi-

⁴Per exemple, Ferrer-i Carbonell i Frijters (2004) demostren que incloure efectes fixos individuals redueix el coeficient dels ingressos sobre la satisfacció en un terç. Aquest resultat ha estat replicat en diversos estudis

xos, sinó que ens ajudaria també a entendre els factors externs del benestar com ara el nivell d'atur, la pobresa i la qualitat mediambiental. És a dir, explotant la variació entre regions de Catalunya al llarg del temps podríem identificar l'impacte de l'entorn.

A l'informe estimem l'equació 1 (i la resta d'equacions) amb mínims quadrats ordinaris (MQO) i, per tant, assumim una cardinalització de la variable dependent. És a dir, imposem (assumim) que la distància entre les respostes té un significat cardinal i, per tant, un nivell de satisfacció de 8, per exemple, equival al doble d'un de 4. Tot i que des del punt de vista teòric la distinció entre cardinalitat i ordinalitat és molt rellevant, des del punt de vista empíric no ho és, ja que els resultats no depenen d'aquest supòsit (Ferrer-i Carbonell i Frijters (2004)). El terme d'error (ϵ_i) és $N(0,1)$ i ortogonal a $x_{i,k}$ i p_i . Totes les regressions presentades a l'informe inclouen els pesos inclosos en les dades i calculats per la Direcció General d'Anàlisi i Prospectiva de la Generalitat (TRIM 3). Els errors estàndard presentats a les taules són robustos.

El benestar no només depèn de la situació objectiva de l'individu, sinó també de com aquests individus el perceben. Per exemple, el benestar depèn de les percepcions de vulnerabilitat econòmica, de solitud o de si el temps dedicat al lleure és suficient o no. La riquesa del qüestionari actual ens permet no només introduir un gran nombre de variables objectives ($x_{i,k}$), sinó també de variables percebudes ($z_{i,j}$). En un segon pas, per tant, estimem el model:

$$SV_i = \alpha + \sum^k \beta_K X_{i,k} + \sum^J \delta_j Z_{i,j} + \gamma p_i + \epsilon_i \quad (2)$$

On β_k i δ_j ens indiquen la importància que la situació de l'individu té per a la satisfacció amb la vida.

Cada una de les variables introduïdes, tant les objectives com les percebudes, ens permet examinar la importància de diferents aspectes que classifiquem en els grups següents:

- Característiques demogràfiques i familiars (figura 3)
- Zona de residència (figura 4)
- Habitatge (figura 5)
- Situació laboral (figura 6 i figura 7)
- Nivell socioeconòmic (figura 8 i figura 9)
- Salut física i mental (figura 10)
- Capital social i xarxa de relacions (figura 11 i figura 12)

- Usos del temps (figura 13, figura 14, figura 15, figura 16)
- Temps lliure (figura 17, figura 18)
- Personalitat (figura 19)

Els resultats de l'equació 2 demostren que les percepcions dels individus sobre la seva situació són molt importants per entendre el seu benestar. Els resultats de les regressions (secció 3.1) mostren que la introducció d'algunes de les variables de percepció redueix o elimina l'efecte de les variables objectives. Per exemple, la introducció de l'índex de vulnerabilitat econòmica en l'equació redueix a zero l'efecte que tenen els ingressos de la llar, tot i que no canvia l'impacte que tenen altres variables, com l'atur.

Tal i com hem explicat a la secció 2.2, les variables de percepció són determinants molt importants del benestar que recullen de manera sintètica la situació objectiva de l'individu que només, tenint en compte també variables no ob-

Les percepcions que els individus tenen amb relació a la seva situació són un element clau per entendre el seu benestar percebut.

servades. Per tant, i des d'un punt de vista de polítiques públiques, té una gran importància entendre quina és la situació objectiva que forma, conjuntament amb allò no observable, aquestes percepcions. En un tercer pas, estimem l'equació 3, on les variables de percepció ($z_{i,j}$) s'expliquen per la situació objectiva ($x_{i,j}$):

$$z_{i,j} = \alpha + \sum^K \theta_k x_{i,k} + \epsilon_i \quad (3)$$

El coeficient θ_k indica el pes que té cada una de les variables objectives ($x_{i,j}$) per determinar les percepcions dels individus.

Finalment, i en l'últim pas, estimem la importància o pes que té cada una de les satisfaccions amb diferents aspectes de la vida segons la satisfacció amb la vida. Per a aquesta anàlisi utilitzem la resposta a una pregunta sobre el nivell de satisfacció dels individus (de 0 a 10) amb 16 aspectes de la seva vida. En concret: vida social, vida familiar, nivell educatiu, situació econòmica, ús i disponibilitat de temps (dividit en quatre aspectes: temps per a un mateix, per a la família, per dedicar a la cultura i per l'esport), salut, aspecte físic, entorn, habitatge i feina (dividida en quatre grups: contingut de la feina, condicions econòmiques i no econòmiques de la feina i ambient de treball). A l'últim exercici empíric (secció 5.2) estimem, doncs, l'equació 4:

$$SV_i = \alpha + \sum^L \rho_l SAV_{i,l} + \epsilon_i \quad (4)$$

On ρ_l reflecteix la importància (o pes) que cada un d'aquests l aspectes de la vida té per a la satisfacció global amb la vida. És a dir, l'equació 4 és equivalent a explicar la satisfacció amb la vida com la suma ponderada de la satisfacció amb els diferents aspectes que la formen. A la secció 5.2 comparem aquests resultats amb els obtinguts de l'anàlisi de les respostes obertes duta a terme per la Direcció General d'Anàlisi i Prospectiva de la Generalitat. A l'enquesta, els individus van ser preguntats sobre sobre les raons del seu nivell actual de satisfacció amb la vida i el benestar i la DGAP ha classificat les respostes obertes en diversos grups. Finalment, comparem els resultats obtinguts de l'equació 4 amb els resultats de les equacions 1 i 2 i cloem que l'anàlisi empírica de totes les preguntes dona resultats consistents i coherents entre si.

En resum, en aquesta primera fase del projecte, l'informe té les característiques següents:

- Presenta una primera anàlisi dels aspectes més importants per al benestar percebut (equacions 1 i 2) i contribueix a entendre quins són els aspectes de la vida dels individus que haurien de tenir-se en compte en l'avaluació i el disseny de les polítiques públiques que tenen el benestar com a element central.
- Mitjançant l'anàlisi de la satisfacció amb aspectes de la vida (equació 4) podem obtenir una visió àmplia i global i comparar el pes de cada un dels aspectes amb els resultats de les variables recollides a les equacions 1 i 2
- Les percepcions són determinants molt importants del benestar i amb aquesta anàlisi volem contribuir a entendre com es formen les percepcions ($z_{i,j}$) (equació 3), a fi d'aportar informació sobre els determinants del benestar i el disseny de les polítiques públiques.
- Amb aquesta anàlisi, doncs, podem mesurar el benestar percebut dels individus, entendre'n els determinants principals i contribuir al disseny de les estratègies de polítiques públiques.
- Finalment, l'estudi presentat pot servir d'ajuda per elaborar el disseny d'una versió curta del qüestionari que pot ser utilitzada per fer un seguiment del benestar, ser inclosa en altres enquestes existents o ser adaptada, depenent de l'objectiu de l'enquesta o el col·lectiu al qual va dirigida.

3.2 LIMITACIONS EMPÍRIQUES I TREBALL DE FUTUR

Una limitació important d'aquesta primera fase és la població a la qual s'ha arribat amb l'enquesta, que deixa fora alguns grups poblacionals molt importants pel país. En una segona fase, s'han de fer esforços per arribar a col·lectius específics i analitzar si els resultats obtinguts amb aquesta enquesta són similars o si, per exemple, el pes de les variables pel benestar depèn del col·lectiu analitzat.

Tot i que la primera anàlisi indica que les diferències entre individus són molt petites, si la grandària de la mostra augmenta o incorpora col·lectius més amplis, l'anàlisi presentada en aquest informe es podrà fer per a diferents grups poblacionals, cosa que ens permetrà analitzar si els determinants del benestar β_{ki} i γ_j són diferents per a diferents grups. Els grups es defineixen tenint en compte les característiques x .

Una altra limitació de l'estudi actual és que els individus només són preguntats un cop. Seguir el benestar dels individus al llarg del temps permet redreçar parcialment problemes d'endogenitat (causalitat) i, al mateix temps, analitzar la importància dels factors externs mitjançant l'explotació de les diferències regionals al llarg del temps en variables de context com ara el nivell d'atur, la pobresa i la qualitat mediambiental.

Aquest informe representa un primer pas, però les dades permeten anàlisis complementàries, per exemple, explotant amb més detall les preguntes obertes o aquelles relacionades amb les emocions i les percepcions. El benestar percebut no només depèn de la situació actual de l'individu, sinó també de com aquesta situació es compara amb el seu grup de referència (per exemple, amics, veïns, familiars i companys d'estudis), amb la pròpia situació en el passat o amb les expectatives de futur. Hi ha molts estudis que mesuren la importància dels altres per al benestar propi. Per exemple, un gran nombre d'estudis troben un efecte negatiu dels ingressos del grup de referència en la satisfacció amb la vida dels individus no només en els països del nostre entorn (Clark, Westergård-Nielsen, i Kristensen (2009), i Carbonell (2005)), sinó també en països com Tanzània (Atsebi i Carbonell (2022)). El qüestionari inclou diverses preguntes directes que poden ser utilitzades per mesurar la importància d'aquests factors. En concret, es pregunta sobre la satisfacció pròpia amb relació als altres (SAV_{gk}), on g és el grup de referència; el nivell de satisfacció en el passat ($SAV_{i,t-1}$), on el passat és un punt de referència, i les expectatives amb relació al seu benestar d'aquí a cinc anys ($SAV_{i,t+5}$). La importància que té el passat en la satisfacció actual ens permet analitzar també la capacitat d'adaptació dels individus.

4 SATISFACCIÓ AMB LA VIDA: RESULTATS

4.1 INTRODUCCIÓ

En aquesta secció presentem els resultats de les regressions (equacions 1, 2 i 3) descrites a la secció 3.1. Els coeficients presentats indiquen quin és l'impacte que tenen cada una de les diferents variables quan tenim en compte un nombre important de característiques dels individus. És a dir, que quan analitzem l'impacte que té, per exemple, estar en situació d'atur ho fem controlant les altres variables que estan relacionades amb estar en situació d'atur (com ara el nivell dels ingressos) i, per tant, mesurem l'efecte d'estar a l'atur sense tenir en compte l'impacte addicional que té per mitjà d'altres variables. Dit d'una altra manera, estímem l'efecte sobre la satisfacció amb la vida sense tenir en compte els efectes relacionats amb la pèrdua de feina, sempre que aquests efectes estiguin inclosos a la regressió estimada.

A tall d'exemple, la figura 1 presenta els coeficients que té el nivell educatiu sobre el benestar subjectiu quan introduïm diferents controls progressivament. En una primera regressió (barres de color blau) només incloem el nivell educatiu i la personalitat. Les tres següents regressions inclouen, primer, els controls estàndard en la literatura (ho anomenem model reduït) i, després, els controls disponibles a l'enquesta, primer només els objectius (model objectiu, equació 1) i, a continuació, les variables de percepció (model de percepcions, equació 2).

La figura 1 mostra com canvien els coeficients del nivell educatiu sobre la satisfacció amb la vida a mesura que s'hi incorporen les variables. A la secció 4.2 presentem només els resultats per als dos models descrits a la secció 3.1 (el model objectiu i el que inclou també les percepcions). La Figura 1 també mostra que el nivell educatiu, quan només controlem la personalitat, es correlaciona de manera positiva amb el benestar: com més anys d'estudi, més benestar. Aquest efecte, però, desapareix (es fa negligible i s'estima de manera imprecisa) un cop introduïm a la regressió aquelles variables que es correlacionen amb l'educació, especialment els ingressos i el tipus de feina. En aquest cas, els resultats indiquen que no és necessàriament l'educació en si mateixa, sinó allò que aquesta ens permet assolir, el que incrementa el benestar de les persones. El model en què només controlem el nivell educatiu i la personalitat és similar a l'anàlisi descriptiva de les dades, com la que presenta a l'informe la DGAP de la Generalitat, tot i que, en aquest cas, controlem la personalitat a fi de tenir en compte els efectes individuals fixos que no canvien al llarg del temps i que són de gran importància per definir el benestar percebut dels individus.

Aquest exercici es pot repetir per a altres variables. Per exemple, la figura 2 mostra la ma-

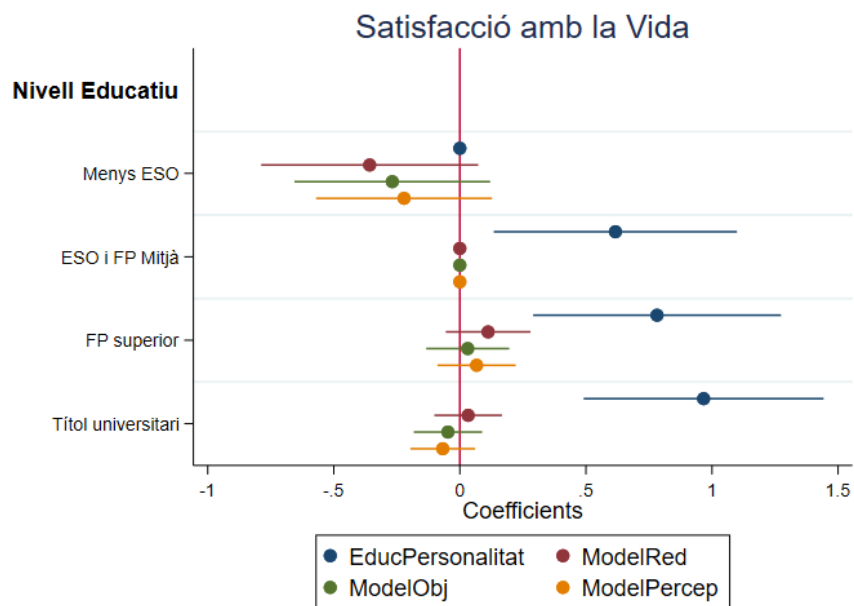

FIGURA 1: IMPACTE DEL NIVELL EDUCATIU SOBRE LA SATISFACCIÓ.

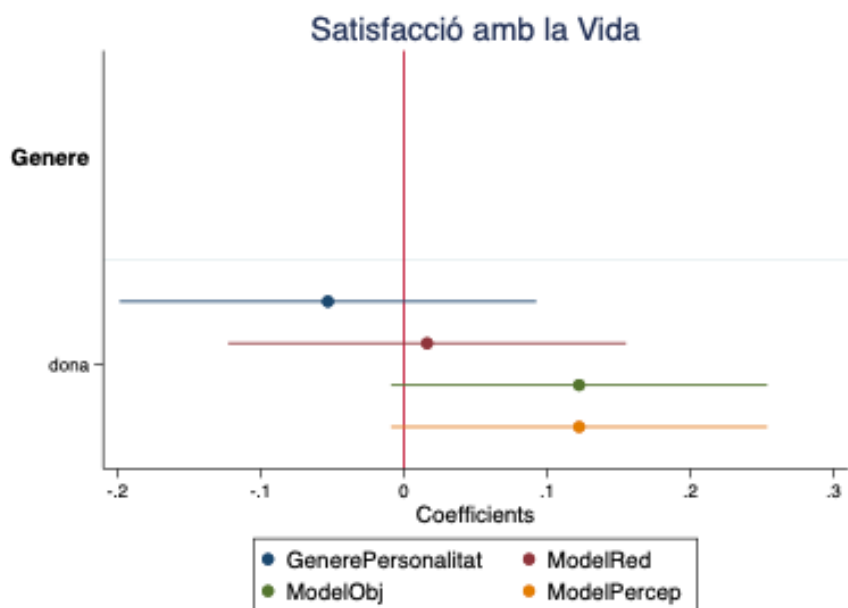

FIGURA 2: IMPACTE DEL GÈNERE SOBRE LA SATISFACCIÓ.

teixa anàlisi per a la variable gènere, on els coeficients mostrats al gràfic representen l'impacte de ser dona sobre la satisfacció amb la vida. Els coeficients per al model on només s'inclou el gènere i la personalitat (en blau al gràfic) o per al model reduït, que és el que s'estima normalment a la literatura, mostren un efecte nul del gènere sobre la satisfacció i són similars als resultats d'altres estudis arreu. Els altres dos models, que són els centrals de la nostra anàlisi i que presentem a la secció 3.1, mostren un efecte petit, però positiu, del fet de ser dona sobre la satisfacció amb la vida.

En aquest informe presentem els models descrits a la secció 3.1, fent ús del gran ventall d'informació disponible al qüestionari. Cal tenir present, doncs, que els coeficients trobats en els nostres models representen els efectes de cada una de les variables, tenint en compte que controlem un gran ventall d'aspectes.

A la secció següent entrem en detall en els resultats de les regressions descrites a la secció 3.1 (equacions 1 i 2). En aquest informe no presentem una anàlisi descriptiva de les dades, atès que la DGAP ja ha fet aquesta anàlisi i està disponible.

4.2 SATISFACCIÓ AMB LA VIDA: RESULTATS

La taula 7 de l'apèndix presenta els resultats de les equacions 1 i 2. La taula inclou totes les variables introduïdes a la regressió: la primera columna de la taula inclou només les variables objectives (i de personalitat) i la segona comprèn també les variables de percepció. En el text de l'informe descrivim els resultats i presentem tots els coeficients en forma de gràfics (i per blocs) per facilitar-ne la visualització.

El total de la mostra és de 4.005 observacions i presenta una satisfacció amb la vida mitjana de 6,9 punts en l'escala de 0 a 10. La desviació estàndard és d'1,84 punts, en la mateixa escala. La desviació estàndard de la satisfacció amb la vida és una de les mesures de desigualtat en satisfacció: com més gran és, més gran és la desigualtat. El valor d'1,84 punts situa Catalunya en nivells similars als països del nostre entorn (Europa occidental) i és menor que el dels països d'altres regions, inclosa Amèrica del Nord ⁵.

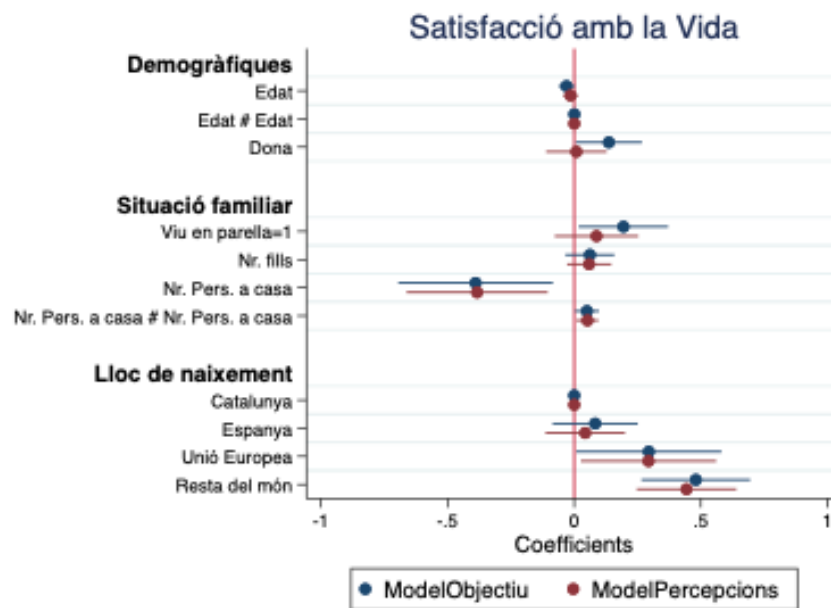
Els resultats mostren que, quan s'introdueixen les variables que capten les percepcions dels individus, alguns dels coeficients de les variables objectives relacionades amb aquestes percepcions es redueixen significativament i arriben a perdre tot el pes. Això implica que les variables de percepció es correlacionen amb més força amb la satisfacció amb la vida que les variables objectives. Els individus formen les seves percepcions basant-se no només en

⁵Dades del World Happiness Report del 2016

la seva situació objectiva observable (equació 3), sinó també en altres variables que no hem mesurat al qüestionari o que són difícils d'observar. Per exemple, els individus coneixen la probabilitat que tenen de perdre la feina o la capacitat de demanar ajuda econòmica en cas de necessitat. A més, les percepcions poden estar relacionades amb altres atributs dels individus no observables, com ara la seva percepció del risc o la capacitat d'afrontar les incerteses. Per tant, les percepcions capten millor la situació dels individus i, consegüentment, es correlacionen amb més força amb la seva satisfacció amb la vida que les variables objectives. En aquesta secció presentem els resultats de tots dos models, amb variables de percepció i sense, i anem determinant com cada variable es correlaciona amb el benestar percebut en cada un dels dos models.

El primer bloc de variables (figura 3) fa referència a les característiques demogràfiques (edat i gènere), la situació familiar (si viuen en parella i nombre de persones a la llar) i el lloc de naixement dels individus. Igual que en els estudis existents als països del nostre entorn, a Catalunya trobem que la relació entre l'edat i la satisfacció amb la vida té forma de U, amb un mínim al voltant dels 46 anys. De tota manera, els coeficients de l'edat són molt petits i, per tant, les diferències en el nivell de satisfacció per a diferents edats són molt petites. L'efecte de l'edat està molt correlacionat i, per tant, parcialment captat tant per a altres variables objectives (com la salut o el temps lliure) com per a les percepcions. L'edat entra de manera significativa a explicar moltes de les percepcions (equació 3). En concret, l'edat explica si l'individu és independent econòmicament, l'índex de vulnerabilitat econòmica, el nivell de salut declarat i la satisfacció amb la democràcia. En el model objectiu, les dones mostren de mitjana 0,137 punts més de satisfacció amb la vida, un efecte que desapareix quan controlem les percepcions, que, com l'edat, depenen en alguns casos del gènere. En general, les dades indiquen que, un cop controlem altres variables, l'edat i el gènere tenen un impacte molt petit sobre la satisfacció amb la vida.

Amb relació a la situació familiar, l'impacte és també petit. Viure en parell contribueix de mitjana 0,194 punts a l'escala de 0 a 10 de satisfacció amb la vida i l'efecte es redueix a la meitat si controlem les percepcions (en color vermell als gràfics). En ambdós models, el nombre de fills té un efecte negligible sobre la satisfacció amb la vida, tal com troben tots els estudis del nostre entorn. Finalment, el nombre de persones que viuen a la llar té un efecte que es manté pràcticament idèntic en els dos models (amb variables de percepció i sense) i que mostra que les llars menys satisfetes són aquelles que tenen quatre membres. De tota manera, l'efecte sobre la satisfacció, com en el cas de l'edat i el gènere, és petit: una família de quatre persones té una satisfacció mitjana 0,174 punts inferior que una de dues.

FIGURA 3: CARACTERÍSTIQUES DEMOGRÀFIQUES I FAMILIARS.

El model no mostra diferències entre els nascuts a Catalunya o a Espanya, mentre aquells que nascuts a la resta de la Unió Europea o del món reporten un nivell de satisfacció amb la vida, mantenint la resta constant, de 0,295 i 0,480 punts més alt, respectivament. Aquests dos coeficients representen 0,16 i 0,26 vegades una desviació estàndard del nivell de satisfacció amb la vida de la mostra, que, com hem dit al començament de la secció, té una mitjana de 6,9 i una desviació estàndard d'1,84. Aquests coeficients es mantenen igual en els dos models, és a dir, són robusts a la introducció de les mesures percebudes.

El segon bloc de variables inclou la informació relacionada amb el lloc de residència dels individus (figura 4). En els dos models (amb variables de percepció i sense), els individus que viuen a l'àrea metropolitana de Barcelona declaren de mitjana un nivell de satisfacció entre 0,21 i 0,26 punts més alt que la resta. Aquest efecte és petit i similar al de viure a les altres tres províncies catalanes. El nivell més baix de satisfacció, per tant, és per a aquells persones que viuen a la província de Barcelona, però fora de l'àrea metropolitana. Les diferències, però, són molt petites. Les diferències entre individus segons la grandària del municipi on viuen també és petita i similar en els dos models. Els coeficients, a més, estan estimats amb poca precisió.

Per captar la situació de l'habitatge (figura 5) l'enquesta es centra en preguntes relacionades amb el tipus de propietat, però no inclou preguntes sobre la qualitat de l'habitatge (per exemple, si es disposa d'una sortida a l'aire lliure, el nombre d'habitacions o els metres quadrats) o sobre si l'habitatge s'adequa a les necessitats dels individus. Les preguntes sobre la propietat de l'habitatge mostren que aquells individus que viuen de lloguer o en un habitatge

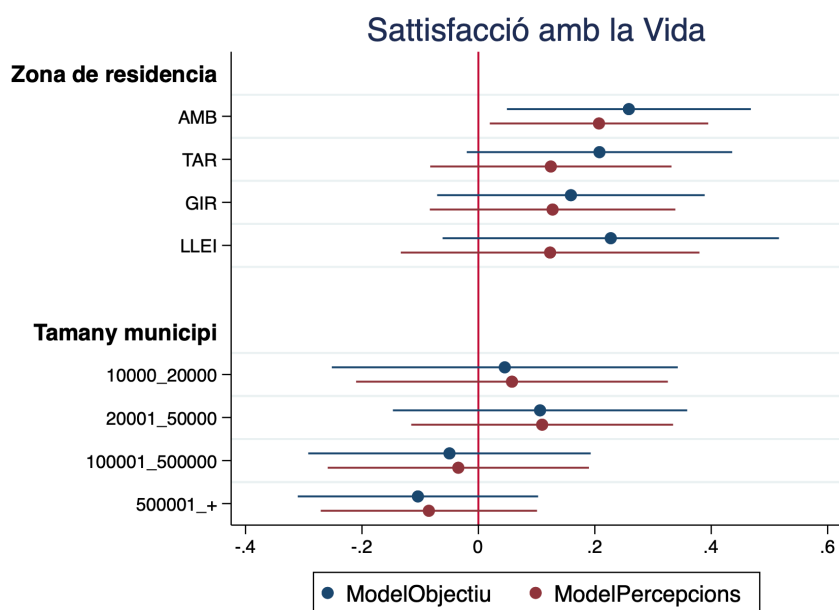

FIGURA 4: ZONA DE RESIDÈNCIA.

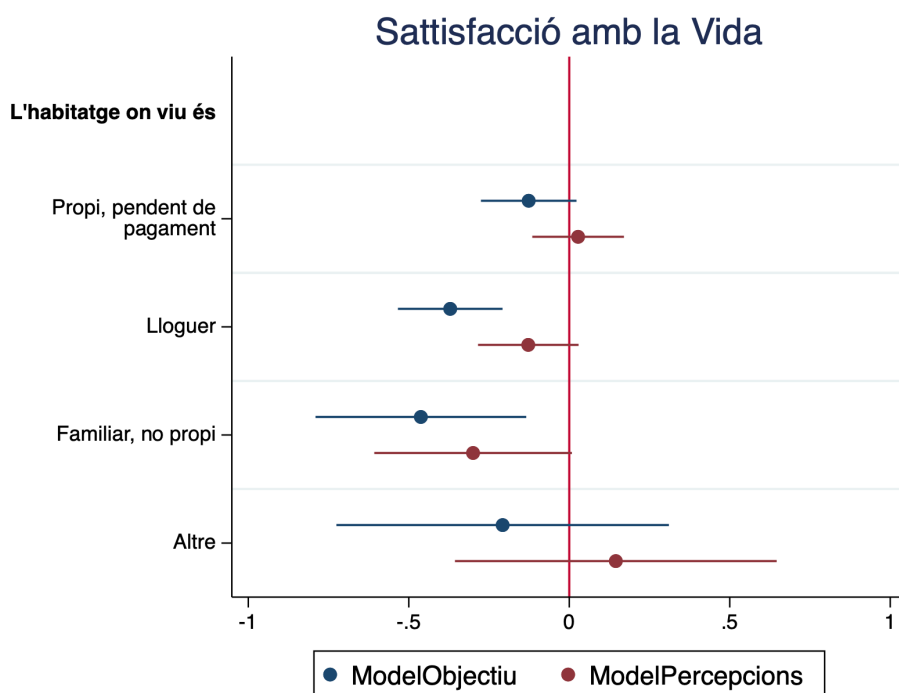
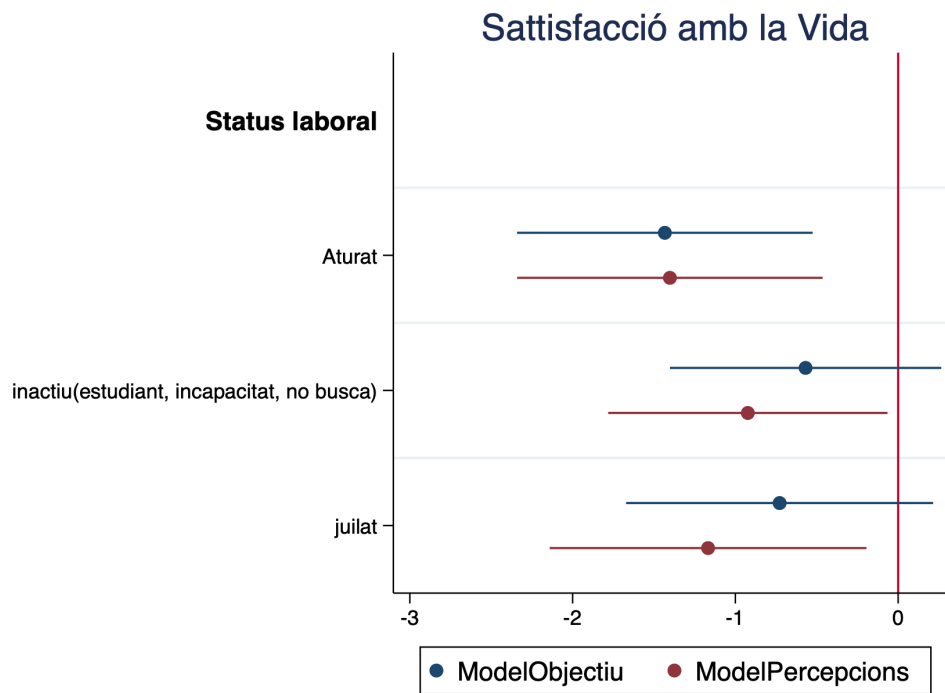

FIGURA 5: HABITATGE.

familiar no propi, reporten de mitjana un nivell més baix de satisfacció amb la vida que els qui tenen un habitatge propi, tant si està pagat com pendent de pagament. Aquells que encara no el tenen pagat, reporten uns nivells de satisfacció una mica més baixos que els qui el tenen pagat, però les diferències entre tots dos són petites. De mitjana, amb les altres variables controlades, aquelles persones que viuen de lloguer tenen 0,371 (model objectiu) o 0,128 (model amb les percepcions) punts menys en la satisfacció amb la vida. Aquest resultat és coherent amb la literatura existent, també en temes de salut: (Clair, Baker, i Kumari (2024) troben que els individus que viuen de lloguer pateixen un envelliment més ràpid que els que viuen en una casa en propietat). De tota manera, el context institucional és important i l'impacte que el tipus de propietat de l'habitatge té sobre la satisfacció amb la vida depèn de les mesures de protecció de l'habitatge. Hi ha variables que afecten la satisfacció amb la vida de manera similar a tots els països, com per exemple, l'atur i la salut. En canvi, altres variables tenen un impacte diferent depenent del context en què ens trobem. Per exemple, en altres països com Alemanya i Austràlia, els resultats sobre la relació entre viure de lloguer i la satisfacció amb la vida són mixtos i depenen, entre altres factors, de si es deu la hipoteca. És a dir, les diferències entre països s'expliquen pel context institucional o social.

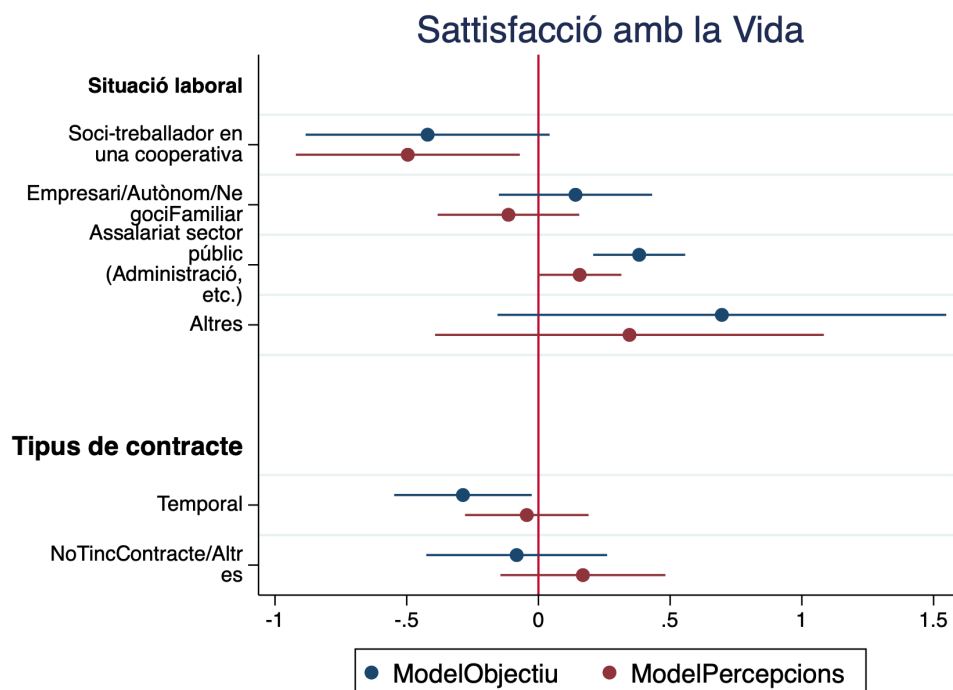
El tercer bloc (figures 6 i 7) presenta aquelles variables relacionades amb la situació laboral dels individus. Tota l'evidència existent mostra que l'estatus laboral és una de les variables objectives més importants per al benestar percebut dels individus. Tal com troben els estudis dels països del nostre entorn, estar a l'atur té un impacte negatiu molt rellevant per a les persones a Catalunya. Aquells individus a l'atur (el 7,3% de la nostra mostra) declaren, amb totes les altres variables controlades, una satisfacció amb la vida d'1,433 punts menys que aquells individus que treballen. Això és equivalent a quasi una desviació estàndard de la satisfacció amb la vida de la mostra (1,84). La mitja de la satisfacció amb la vida estimada d'un individu que està a l'atur i té la resta de característiques (per exemple, els ingressos) iguals a la mitjana de la mostra és de 5,47 (l'interval de confiança del 95% és de 4,57 a 6,38). Aquest resultat roman idèntic en ambdues regressions (el coeficient per al model que inclou les percepcions és d'1,402). Atès que totes dues regressions controlen per un gran ventall de variables que poden estar correlacionades amb la situació d'atur (per exemple, el nivell d'ingressos familiars, l'habitatge i les percepcions de vulnerabilitat econòmica), aquest resultat indica que estar a l'atur té un efecte negatiu gran (1,402) que va més enllà de l'efecte econòmic que té estar a l'atur. Comparat amb els que treballen, està econòmicament inactiu (estudiant, en situació d'incapacitat, no buscar feina) o jubilat també té un impacte negatiu sobre la satisfacció amb la vida. El coeficient és de -0,569 i -0,728 punts (model objectiu) i -0,923 i -1,167

FIGURA 6: ESTATUS LABORAL.

(model de percepcions), respectivament. Aquests són coeficients d'una magnitud més petita, però igualment molt rellevant. Com en el cas de l'atur, cal recordar que el model controla les altres variables correlacionades amb aquestes dues. Per exemple, els jubilats disposen, de mitjana, de més temps lliure i de pitjor salut. L'efecte estimat en el model és net d'aquestes altres variables.

Una altra de les variables relacionades amb la situació laboral dels individus i incloses en el model és el tipus d'empresa per a la qual treballa l'individu: una empresa privada, en una cooperativa, per compte propi o en el sector públic. Aquesta variable té una gran importància, ja que, de manera indirecta, capta aspectes de la feina destacats per a la satisfacció i relacionats amb l'estabilitat (certesa) de la feina o les condicions no econòmiques d'aquesta feina. Aquells que treballen en una cooperativa (que només són l'1,6% de la mostra) tenen de mitjana una satisfacció de menys de 0,4 punts que els qui treballen com a assalariats en el sector privat. En canvi, aquells que treballen a l'Administració pública (un 12,8% de la mostra) declaren de mitjana 0,383 punts més de satisfacció amb la vida que els assalariats en el sector privat (0,157 en el model que control les percepcions). Aquests resultats indiquen que la certesa laboral es correlaciona positivament amb la satisfacció amb la vida. Cal tenir en compte que en els estudis de satisfacció observem el nivell de benestar percebut d'aquells individus en la situació que mesurem (en aquest cas, treballar per al sector públic). Això vol dir que som incapaços d'estimar, amb les dades actuals i difícilment amb altres dades, quin seria l'impacte de treballar

FIGURA 7: SITUACIÓ LABORAL.

en el sector privat si aquells que ara estan en el sector públic fossin obligats a canviar de feina. És plausible pensar que l'efecte seria més gran que el que observem, ja que són aquells individus que valoren més la certesa laboral els que justament treballen en el sector públic.

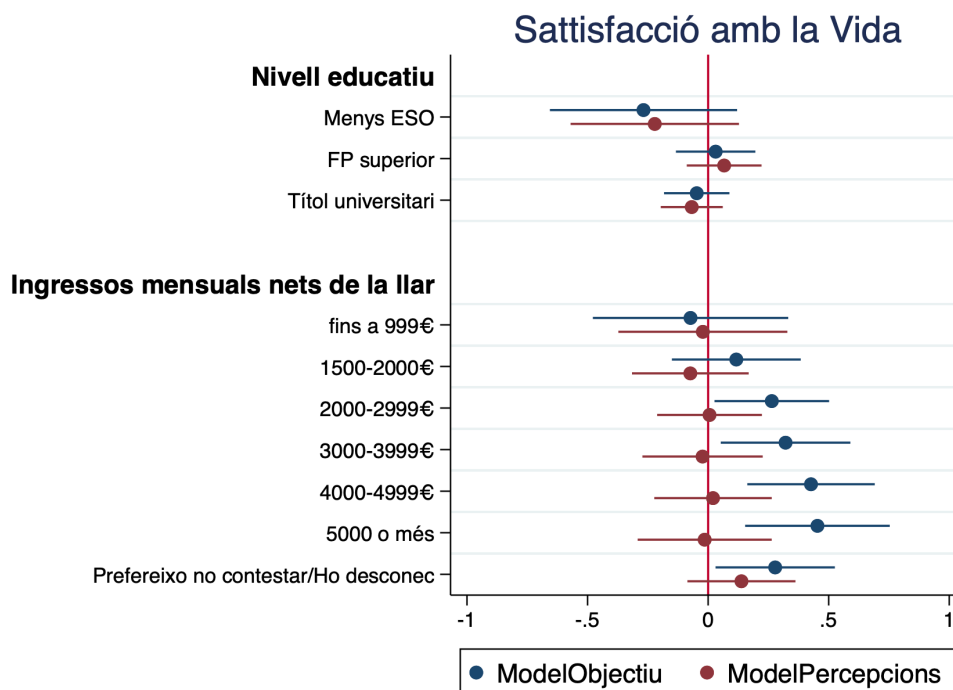
El tipus de contracte laboral, que es correlaciona també amb aspectes d'incertesa o certesa laboral, té igualment un impacte sobre la satisfacció amb la vida. Aquells individus amb un contracte temporal reporten de mitjana 0,86 punts menys de satisfacció que aquells que tenen un contracte permanent, tot i que aquest efecte desapareix quan controlem les percepcions dels individus. Quan analitzem com es formen les percepcions de vulnerabilitat econòmica (equació 3), veiem que tenir un contracte temporal incrementa en més d'un punt aquestes percepcions. Per tant, l'impacte negatiu de tenir una feina temporal sobre la satisfacció amb la vida està relacionat estretament amb la percepció de vulnerabilitat econòmica que genera. Igual que per al cas de la propietat de l'habitatge, el tipus de contracte de treball és una de les variables en què l'impacte sobre la satisfacció depèn del país on viu l'individu: en aquells països on el contracte temporal s'entén com un primer esglauó per assolir la permanència, no hi ha diferència en la satisfacció amb la vida dels individus segons si tenen un contracte temporal o permanent. La reforma laboral del 2022 que busca eliminar la dualitat del mercat de treball, implica, per tant, un canvi positiu per a la satisfacció i el benestar percebut dels individus a Catalunya.

El bloc següent de variables introduïdes a les regressions, el quart, busca captar la situació

socioeconòmica de l'individu (figures 8 i 9). La primera figura (la 8 mostra les variables objectives i la segona (la 9 mostra els coeficients de les variables de percepcions. El nivell educatiu presenta coeficients petits i que estan estimats de manera imprecisa. Tal i com hem descrit a la secció 4.1, si expliquéssim la satisfacció amb la vida només amb el nivell educatiu i la personalitat, la diferència entre la satisfacció dels qui tenen menys que l'ESO i els qui tenen un títol universitari és, per al mateix nivell de personalitat, de quasi d'un punt. Aquesta diferència, però, queda totalment absorbida per les diferències incloses a la regressió amb totes les variables. És a dir, els models indiquen que el nivell educatiu és important per a la satisfacció amb la vida i el benestar en la mesura que permet obtenir amb més probabilitat altres objectius que tenen importància per al benestar, com, per exemple, una feina millor i uns ingressos més alts.

El nivell d'ingressos té, com en tots els països del nostre entorn, un efecte positiu en la satisfacció amb la vida quan controlem un gran ventall de variables objectives, incloses aquelles que es correlacionen amb els ingressos, com ara l'habitatge o el tipus de feina. Aquelles persones amb ingressos familiars nets al mes d'entre 2.000 i 2.999 euros (el 22% de la mostra) reporten de mitjana 0,26 punts més de satisfacció amb la vida que aquells amb uns ingressos d'entre 1.000 i 2.001 euros. Els individus amb una renda superior a 6.000 euros (l'1,8% de la mostra), reporten de mitjana 0,453 punts més de satisfacció, equivalent a un 25% d'una desviació estàndard de la mostra. Atès el gran nombre de persones que ha preferit no contestar la pregunta sobre el nivell d'ingressos (el 20% de la mostra), hem inclòs a la regressió una variable que pren valor 1 quan l'individu no ha volgut dir el seu nivell de renda i 0 quan sí que ho ha fet. Curiosament, aquells que no contesten la pregunta sobre ingressos tenen de mitjana 0,31 punts més de satisfacció amb la vida que la resta. Això vol dir que aquests individus tenen en comú algunes característiques que no hem pogut controlar i que es correlacionen positivament amb la satisfacció amb la vida. Quan introduïm les percepcions de vulnerabilitat i la variable que capta si l'individu és independent econòmicament, el nivell d'ingressos passa a tenir un efecte negligible sobre la satisfacció amb la vida. Això implica que l'efecte dels ingressos sobre el benestar percebut és captat de manera més acurada per a les percepcions que per al nivell d'ingressos. Per exemple, aquells amb ingressos familiars nets d'entre 3.000 i 3.999 euros mensuals (el 10,21% de la mostra) reporten 2,11 punts més a l'índex de vulnerabilitat econòmica, que expliquem a continuació.

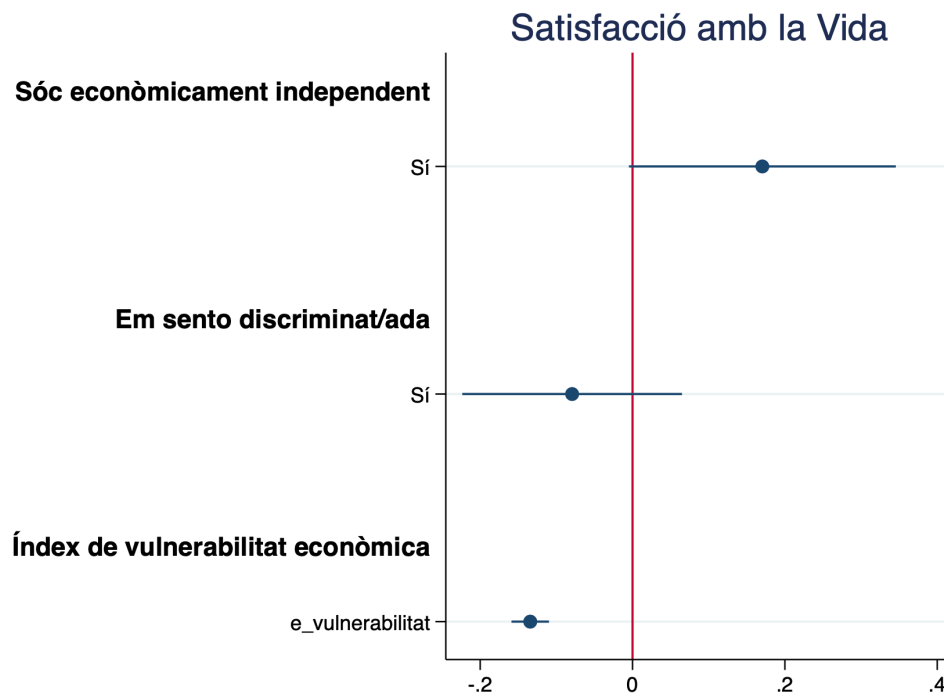
La percepció de vulnerabilitat econòmica és un indicador construït com la suma de les cinc variables següents, cada una de les quals pot anar d'1 a 4: (i) risc de perdre l'habitatge; (ii) risc de patir un tall de subministraments energètics; (iii) risc de perdre la feina; (iv) facilitat per

FIGURA 8: NIVELL EDUCATIU I INGRESSOS MENSUALS.

arribar a final de mes; (v) capacitat de poder comprar els productes necessaris per tenir una alimentació equilibrada. La nostra mesura de vulnerabilitat econòmica, per tant, pot anar de 5, per a aquells individus que responen 1 a totes les preguntes, a 20, on 20 indica la màxima vulnerabilitat, i 5 la, menor. La mitjana de la percepció de vulnerabilitat de la mostra és de 8,83 i té una desviació estàndard de 3,15. Els resultats de la regressió (figura 9) indiquen que aquells que es troben al voltant de la mitjana de la mostra (un 9) reporten 0,5 punts menys de satisfacció amb la vida. Com hem anat emfatitzant al llarg de l'informe, l'efecte de la percepció de vulnerabilitat econòmica és addicional a l'efecte que tenen les altres variables que controlem a la regressió. Els individus en situació de vulnerabilitat econòmica tenen una probabilitat més gran de trobar-se en situacions personals que deterioren també el seu benestar addicionalment. Per exemple, es troben en situacions laborals més vulnerables o reporten dependre econòmicament d'algú altre.

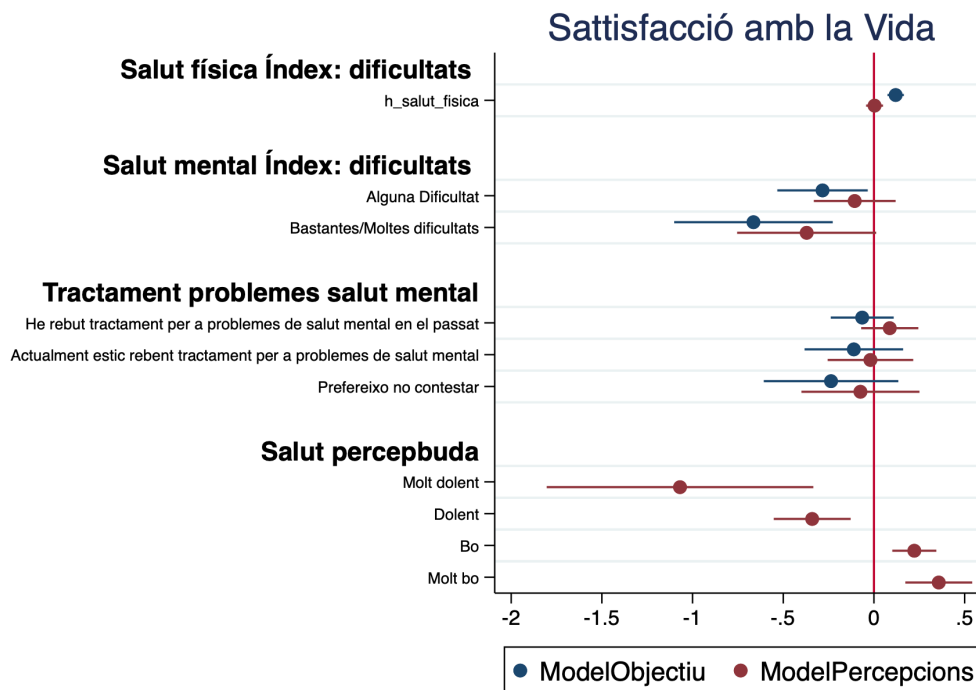
Una altra variable que capta la situació econòmica dels individus és aquella que mesura si els individus es troben en situació d'independència econòmica (figura 9). Aquells que declaren no ser econòmicament independents (per exemple, perquè reben ajudes d'amics o familiars, o de l'Administració o entitats socials) reporten de mitjana una satisfacció 0,18 punts més baixa que la resta. L'impacte sobre la seva satisfacció amb la vida d'aquells individus que, per exemple, són econòmicament vulnerables, tenen situacions laborals desfavorables i no són independents econòmicament, és la suma de tots els coeficients i, per tant, és un impacte

FIGURA 9: PERCEPCIÓ ECONÒMICA.

acumulat.

Un cinquè bloc inclou les variables relacionades amb la salut física i mental dels individus (figura 10). Com en tots els estudis existents, la salut a Catalunya és un aspecte important per determinar la satisfacció amb la vida. El qüestionari inclou preguntes que permeten mesurar la salut física i mental, tant amb mesures objectives com subjectives. La salut física objectiva la mesurem amb quatre preguntes on els individus responen si tenen dificultats per portar a terme les seves activitats quotidianes a causa de les quatre següents causes: malaltia, dolors, discapacitat/pluri-discapacitat i addicció. Les respostes a aquestes quatre preguntes poden tenir valors que van d'1 (moltes dificultats) a 4 (cap dificultat). La regressió inclou una variable que agrega les quatre respostes en una i , per tant, pot anar de 4 per a aquells individus que reporten tenir moltes dificultats en les quatre opcions a 16, on la salut física és més bona com més alt és el valor d'aquesta variable. Un cop controlem les percepcions de salut, aquesta variable de salut objectiva passa a tenir un coeficient pràcticament igual a zero. Quan no controlem les percepcions sobre la salut, aquells individus que reporten no tenir cap dificultat (un 16) tenen, de mitjana, quasi mig punt més de satisfacció amb la vida que els qui reporten un 12 (gairebé un 10% de la mostra reporta un 12 o menys a la pregunta de salut física). La salut mental la introduïm amb dues preguntes objectives, una per mesurar les dificultats que tenen els individus per portar a terme les seves activitats quotidianes a causa de problemes de salut mental, i una altra per captar si les persones han rebut o reben actualment tractament

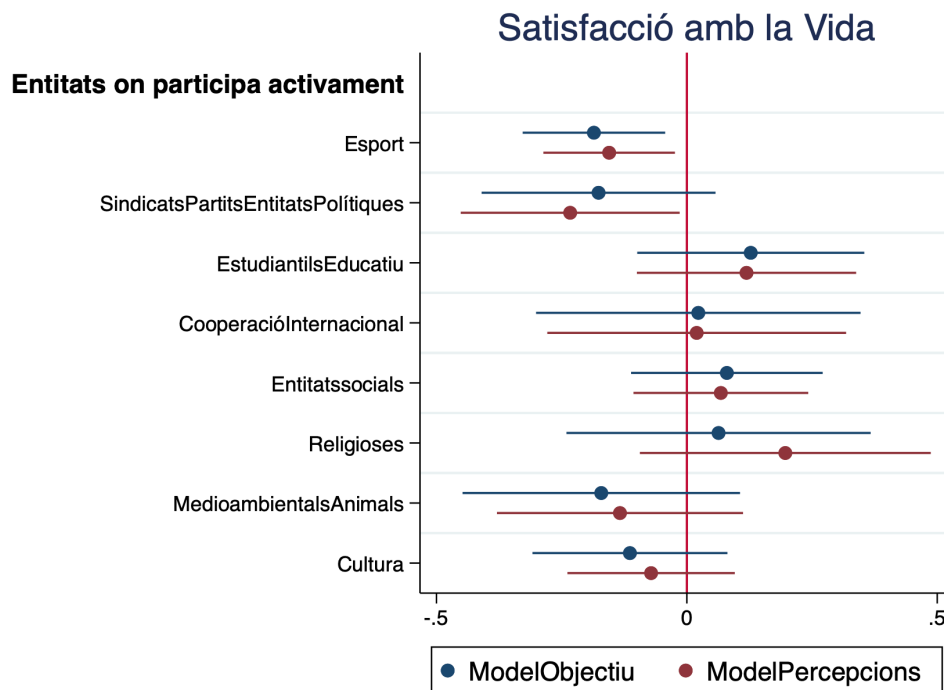

FIGURA 10: SALUT.

per problemes de salut mental. Rebre o haver rebut tractament per problemes de salut mental té un efecte molt petit i estimat amb molt poca precisió. En canvi, declarar tenir dificultats per portar a terme les activitats quotidianes a causa de problemes de salut mental, té un efecte negatiu que, dependent del grau i de si controlem o no les percepcions, oscil·la entre 0,283 i 0,664 punts menys de satisfacció amb la vida, amb les altres variables controlades.

L'estat de salut física subjectiva o percebuda es mesura a través de la resposta a la pregunta sobre quin és el seu estat de salut, que pot prendre valors de "molt bo"(1) a "molt dolent"(5). Aquesta mesura (coneguda en anglès com a SAH, Self-Assessed Health) és molt utilitzada en la literatura de salut i es correlaciona de manera estreta amb mesures objectives de salut. Els resultats (figura 10) mostren que aquelles persones que reporten un estat de salut "bo"(el 37,9% de la mostra declaren un 4) tenen una satisfacció mitjana 0,34 punts més alta que els que reporten un estat de salut "normal". Comparant tots dos extrems, els qui reporten un estat de salut "molt dolent" (un 1,5% de la mostra) tenen 1,427 punts menys de satisfacció que els qui reporten un estat de salut "molt bo". Aquests resultats són controlant les preguntes objectives de salut, tant física com mental.

Un sisè bloc inclou mesures de capital social (figures 11 i 12), una variable que ha anat guanyant importància en la literatura. Seguint aquesta literatura, dividim el capital social en dos grups: el capital social formal, que al qüestionari mesurem per mitjà de la participació en alguna entitat, i el capital social informal. Els resultats indiquen que pertànyer a una entitat té

FIGURA 11: ENTITATS EN LES QUALS PARTICIPA.

un efecte negligible per a la majoria d'entitats, excepte un efecte negatiu i petit per a aquells que participen en una entitat de lleure o esport (-0,186 o -0,155, depenent del model) o en una entitat política (-0,233, només estimat en precisió pel model que inclou les percepcions). En canvi, les variables relacionades amb el capital social informal, són de gran rellevància per a la satisfacció amb la vida.

El capital social informal el mesurem amb tres tipus de variables:

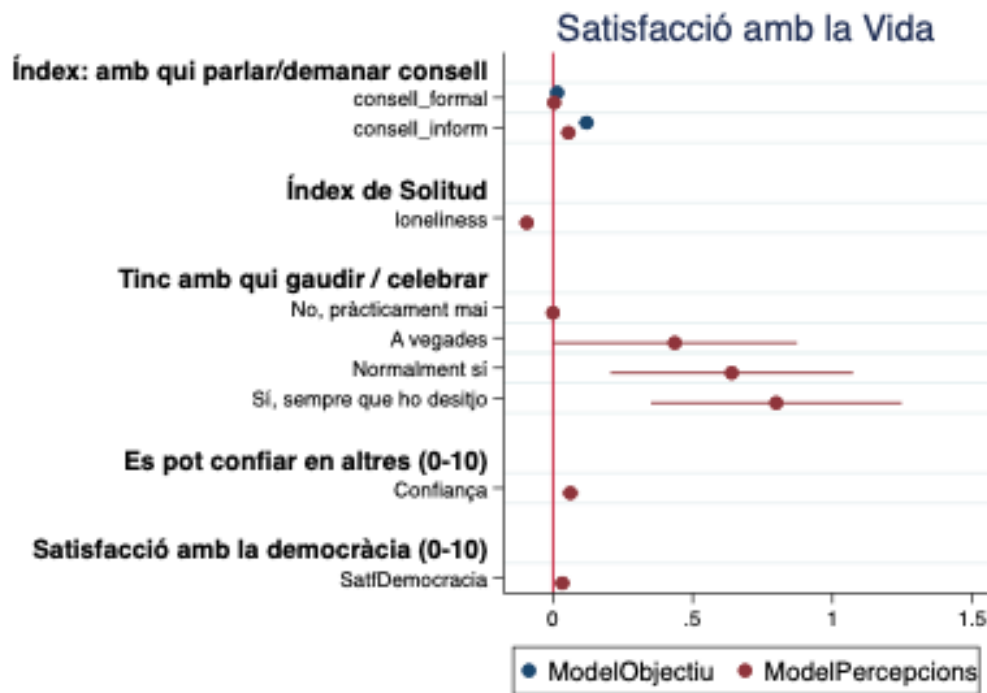
- Les relacions socials:
  - Comptar amb algú amb qui poder parlar o a qui demanar consell en cas de necessitat.
  - Sentiments de solitud.
  - Tenir algú amb qui compartir els bons moments.
- El nivell de confiança amb els altres.
- La satisfacció amb la democràcia.

La primera variable es considera una mesura objectiva i les altres quatre representen mesures percebudes i, per tant, només són incloses en el segon model (2). Les relacions socials informals les mesurem amb la resposta a una pregunta sobre si l'individu té algú amb qui parlar de

temes personals o a qui demanar consell en cas de necessitat. El qüestionari dona l'opció de respondre segons set col·lectius diferents, que a l'anàlisi estadística classifiquem com a contactes formals (metge/essa o personal sanitari, veïns i veïnes, companys/es d'entitat i companys/es de feina o estudis) i contactes informals (parella, família i amistats). La resposta pot anar d'1 (mai) a 6 (sí, sempre que ho necessito). La variable que mesura si els individus tenen suport dins els seus contactes en el cercle formal pot anar de 4 (quan la persona no té ningú en cap dels quatre grups de persones) a 24 (quan la persona pot comptar amb persones de cada un dels grups sempre que ho necessita). La variable que capta si la persona pot comptar amb persones del seu cercle més íntim (informal), pot anar de 3 a 18, atès que a la resposta hi ha tres grups de persones: parella, família i amistats. Els resultats (figura 12) mostren que tenir o no amb qui parlar o a qui demanar consell en el cercle formal no té cap efecte significatiu per a la satisfacció amb la vida. En canvi, poder comptar amb algú entre els grups de persones més properes a la persona (parella, família i amistats) té un impacte positiu sobre la satisfacció amb la vida. Aquelles persones que reporten almenys un 4 en l'escala de d'1 a 6 ("normalment sí") per a cada un dels tres grups (12 punts a la variable generada) tenen una satisfacció 1,08 punts més alta que els qui reporten no poder comptar "mai" amb ningú (3 punts a la variable generada). En el model que inclou les percepcions i, per tant, la mesura de solitud que ara comentarem, aquesta diferència és de 0,499 punts, que continua sent un valor important, però considerablement més reduït. En resum, tenir un cercle de persones dins del grup de família, parella o amistats amb qui poder comptar, és molt important per al benestar percebut. En el model que no inclou les percepcions relacionades amb el capital social informal, aquest efecte és similar al d'estar a l'atur.

La solitud es mesura amb una pregunta similar a la versió reduïda de l'indicador de solitud de la UCLA. En aquesta pregunta, els individus han de contestar en una escala d'1(mai) a 4 (sovint) amb quina freqüència durant les darreres setmanes: creuen que els ha faltat companyia, s'han sentit aïllats/ades dels altres, exclosos pels altres i sols/es. Agrupant les quatre preguntes, la mesura de solitud percebuda pot prendre valors de 4 (quan l'individu respon "mai" a les quatre preguntes) a 16 (quan respon "sovint" a totes). La mitjana de la mostra és de 7,6, i la mediana és 7. Els resultats de la regressió (figura 12) mostren que la satisfacció amb la vida d'una persona que respon 2 ("poques vegades") en cada una de les quatre preguntes (és a dir, té un valor de 8 en la mesura de solitud) és 0,748 punts més alta, de mitjana, que algú que respon "sovint" (4), és a dir, se sent més sol, a les quatre categories. Aquest efecte no és només alt, sinó que, a més, com hem anat repetint al llarg de l'informe, és un efecte addicional al que ja captem amb la variable objectiva que mesura si els individus tenen algú amb qui comptar i

FIGURA 12: CAPITAL SOCIAL INFORMAL.

amb la variable sobre si els individus tenen algú per gaudir dels bons moments, que comentem a continuació.

La tercera i última variable associada a les relacions socials fa referència a la resposta sobre si la persona té algú amb qui poder gaudir dels bons moments, celebracions, oci, etc. La resposta a aquesta pregunta pot anar de "no, pràcticament mai" a "sí, sempre que ho desitjo". Els resultats indiquen que la diferència en la mitjana de la satisfacció entre una persona que respon "mai" i una que respon "sempre" és de 0,799 punts. Com en les altres mesures de capital social informal, aquest valor és molt alt i mostra la importància que tenen les relacions personals per a la satisfacció amb la vida.

La importància de les relacions socials l'hem mesurada amb tres variables diferents, i totes tenen un pes molt destacat en la satisfacció amb la vida. Tot i estar correlacionades entre si (aquelles persones que se senten més soles també són aquelles que responen tenir menys persones amb qui comptar), incloure totes les variables no anul·la l'impacte de cap. Això indica que les relacions socials són un factor molt rellevant per al benestar percebut.

Les dues últimes mesures de capital social informal estan relacionades amb la qualitat de les normes socials i les institucions: el nivell de confiança amb els altres i la satisfacció amb la democràcia. Les dues variables són subjectives o percebudes i poden anar de 0 a 10. La mitjana de confiança amb els altres (on 0 indica que "no es pot confiar pràcticament en ningú" i 10, que "es pot confiar en la majoria de la gent") a la mostra és una mica menys de 5 i només

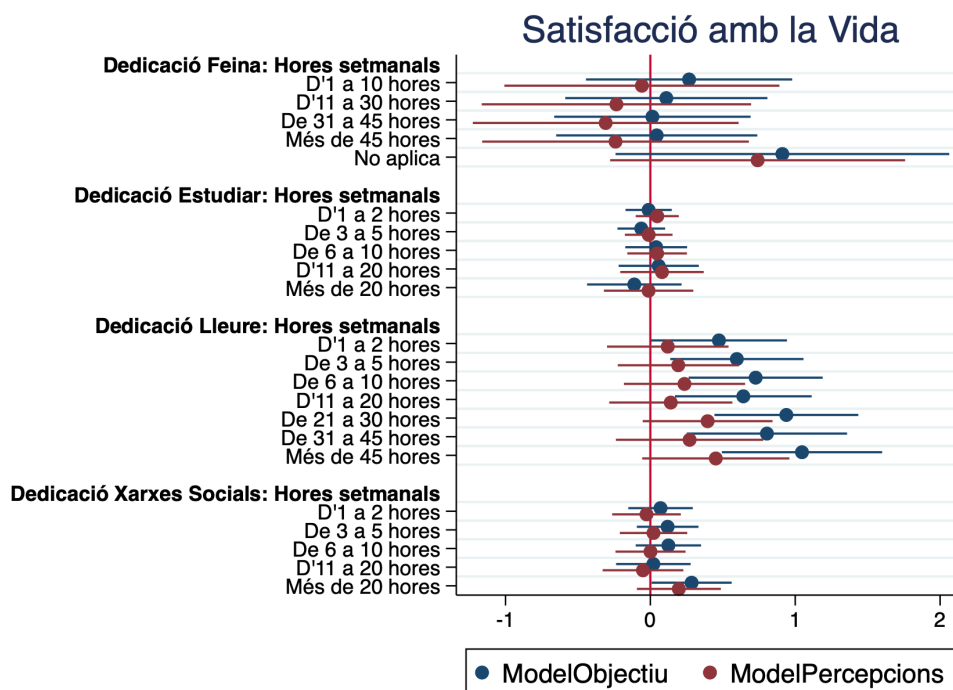
un 3,5% responen a aquesta pregunta amb un 8 o més. Aquells que responen un 3 (el 25% de la mostra contesten un 3 o menys) tenen 0,311 punts menys de satisfacció amb la vida que els qui declaren un 8, amb les altres variables controlades. La satisfacció amb la democràcia, que també va de 0 (gens satisfet) a 10 (molt satisfet), té un impacte molt més petit sobre la satisfacció amb la vida (aproximadament, la meitat). Com en el cas del nivell de confiança en els altres, la satisfacció amb la democràcia a Catalunya té valors molt baixos, amb una mitjana de 4,23 (la mediana és 5). Els nivells baixos de confiança i satisfacció amb la democràcia a Catalunya no representen cap sorpresa i són consistents amb altres qüestionaris.

Un setè bloc inclou els usos del temps i el temps lliure, que classifiquem en les categories següents:

- Nombre d'hores de dedicació setmanal a diferents activitats.
- Percepció de si la dedicació d'hores és adequada o no.
- Temps lliure: freqüència de diferents activitats.

Les figures 13 i 14 mostren els coeficients de les variables del nombre d'hores de dedicació setmanal a vuit activitats diferents, on la categoria de referència és "cap dedicació" (0 hores). El nombre d'hores dedicades a la feina té un impacte que no podem estimar amb precisió. Tot i que aquest resultat és sorprenent, parcialment pot ser degut al fet que el model inclou moltes variables sobre la situació laboral dels individus. El temps dedicat al lleure mostra uns coeficients creixents en què aquelles persones que dediquen més hores al lleure tenen de mitjana un nivell de satisfacció més alt amb la vida. Aquests coeficients passen a ser estadísticament insignificants quan introduïm la variable de percepció sobre si la dedicació d'hores és adequada o no. La diferència més gran apareix entre aquells que dediquen algunes hores setmanals al lleure i els qui no n'hi dediquen cap. Els coeficients que indiquen les hores de dedicació a activitats de voluntariat mostren que les persones que hi dediquen sis hores o més a la setmana tenen, de mitjana, de 0,459 a 0,697 punts més de satisfacció, un efecte que es manté quan introduïm les percepcions. Aquells que dediquen més de 20 hores setmanals a les xarxes socials estan més satisfets amb la seva vida que la resta, però aquesta correlació es redueix a la meitat quan controlem les percepcions,

Amb relació a les feines de la llar i de cura, els resultats mostren que el número d'hores de dedicació a les feines de la llar mostra que aquelles persones que dediquen més hores a les feines de la llar estan menys satisfetes amb la seva vida que els qui no n'hi dediquen cap, però en aquest cas els resultats no canvien quan introduïm les percepcions. El nombre

FIGURA 13: DEDICACIÓ DE TEMPS A DIFERENTS ACTIVITATS I.

d'hores de dedicació als fills, en canvi, té un coeficient positiu que s'incrementa a mesura que ho fa el nombre d'hores dedicades a la cura dels fills (controlant aquells que no tenen fills). Els coeficients es mantenen similars quan incloem les percepcions sobre si la dedicació d'hores és adequada. Contràriament a la cura dels fills, les hores dedicades a les persones dependents que no són els fills tenen un impacte negatiu sobre la satisfacció amb la vida.

Al qüestionari, els individus són preguntats sobre les percepcions amb relació al nombre d'hores que dediquen a les diferents activitats i poden respondre en tres categories: massa poc, massa o la quantitat justa. Les figures 15 i 15 mostren els resultats. Tal com també hem trobat en la dedicació mesurada de manera objectiva mitjançant el nombre d'hores setmanals, la percepció del temps dedicat a la feina mostra coeficients molt reduïts, totalment negligibles. Per moltes activitats, no trobem un efecte gran, excepte per la dedicació al lleure, a dormir i al voluntariat, per les quals poder dedicar el temps just a les activitats es correlaciona positivament amb la satisfacció amb la vida.

L'últim grup de variables relacionades amb els usos de temps són aquelles que mostren la dedicació a diferents activitats de lleure. Al qüestionari, els individus han respost amb quina freqüència (de cada dia a mai) fan una sèrie d'activitats relacionades amb l'oci. Les figures 17 i 18 mostren els resultats de la regressió on la categoria "mai" és la de referència. Anar al cinema i socialitzar són les dues úniques activitats que mostren un coeficient gran en ambdós models, el model amb només variables objectives i aquell que inclou les variables de percepció. Aquelles

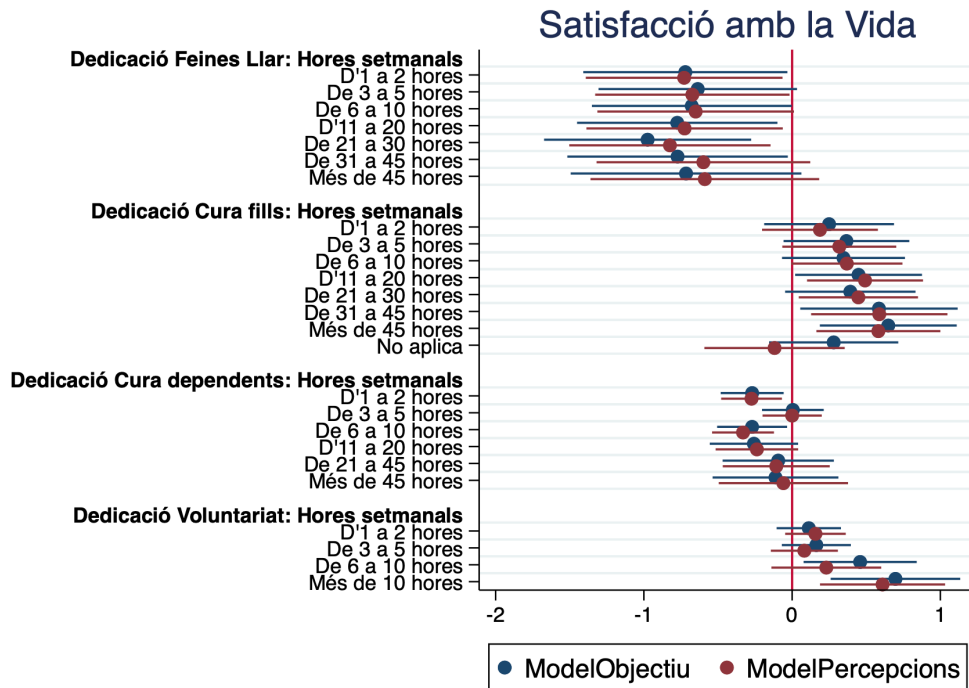

FIGURA 14: DEDICACIÓ DE TEMPS A DIFERENTS ACTIVITATS II.

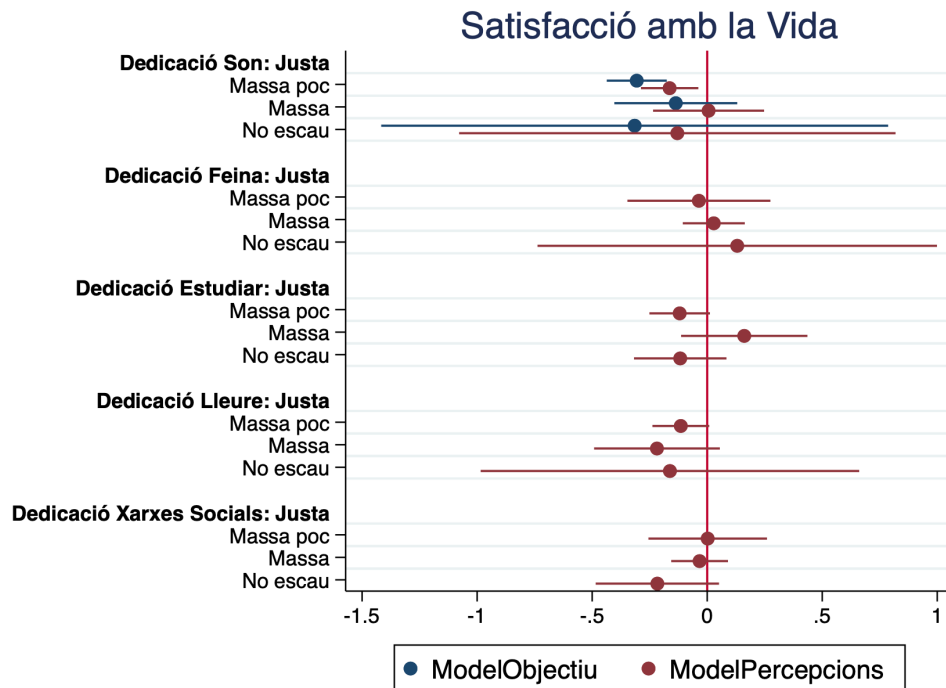
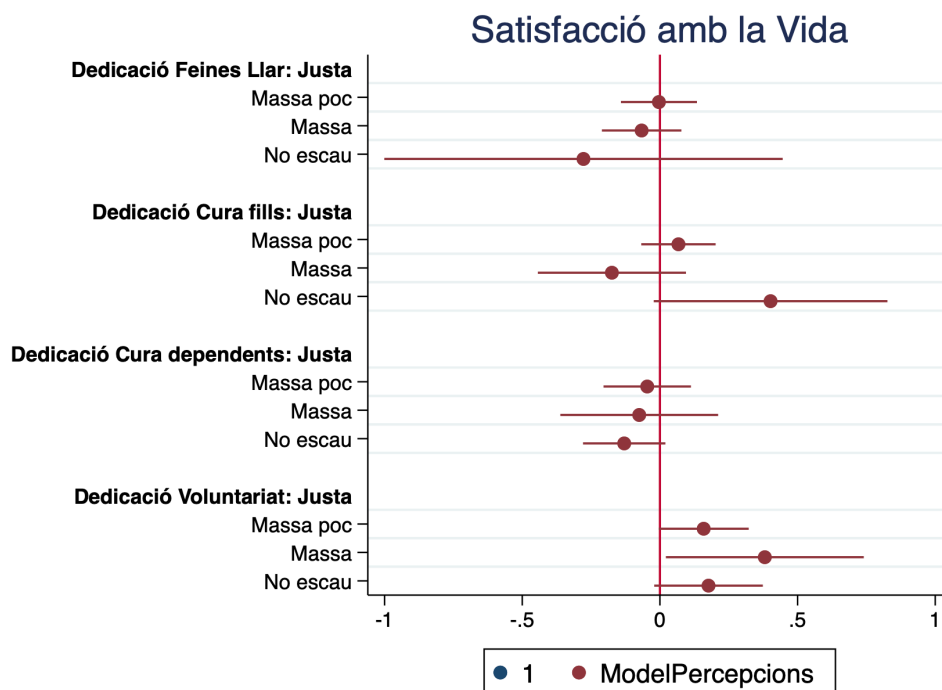

FIGURA 15: PERCEPCIÓ DE DEDICACIÓ DE TEMPS A DIFERENTS ACTIVITATS I.

FIGURA 16: PERCEPCIÓ DE DEDICACIÓ DE TEMPS A DIFERENTS ACTIVITATS II.

persones que declaren anar regularment al cinema tenen 0,321 punts més de satisfacció amb la vida (0,358 en el model subjectiu), amb les altres variables controlades. Aquest efecte és de 0,479 (0,300) per als qui declaren fer regularment activitats socials (sortir amb els companys o amics, anar a prendre alguna cosa, àpats fora de casa, etc.). La freqüència amb què els individus fan esport es correlaciona positivament amb la satisfacció amb la vida, però l'efecte es redueix molt en el model amb les percepcions. En aquest segon cas, l'efecte és de 0,179 punts per a aquells que fan esport cada dia (0,297 en el model amb només variables objectives). Els resultats, i amb les precaucions necessàries, sembla que indiquen que les activitats de lleure que tenen més impacte positiu en la satisfacció són aquelles que estan correlacionades amb les relacions personals, que, com hem vist en el bloc de capital social, són molt importants per a la satisfacció.

Finalment, la regressió introdueix els cinc grans trets de personalitat: extraversió, neuroticisme, obertura, cordialitat i responsabilitat/consciència. L'efecte de cada un dels cinc trets sobre la satisfacció amb la vida és consistent amb tota la literatura de benestar percebut. Els efectes es mantenen idèntics amb els dos models, excepte pel tret de neuroticisme, que redueix el seu coeficient a la meitat quan introduïm les percepcions.

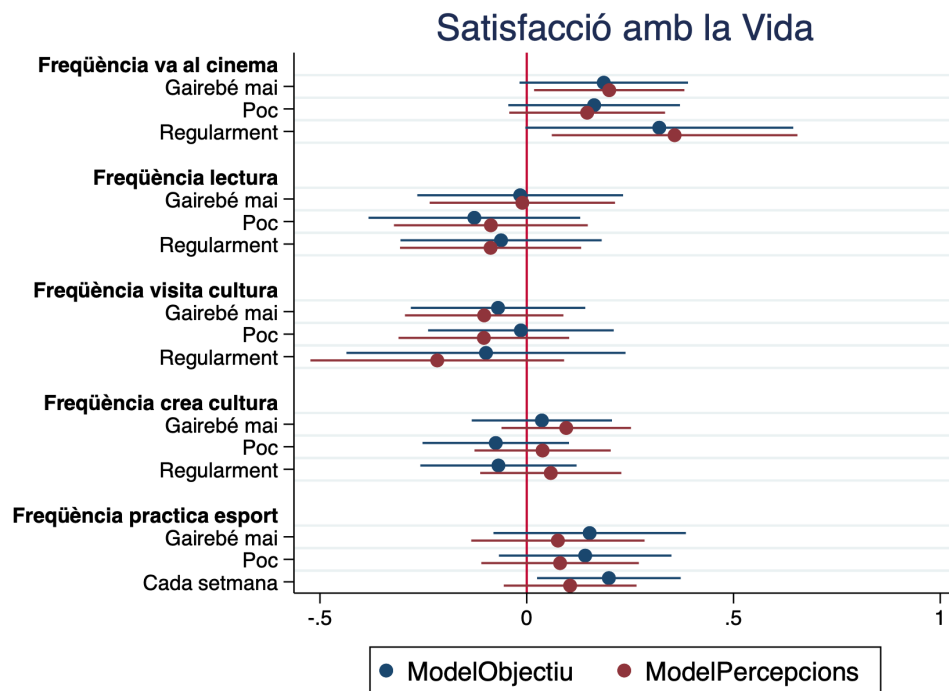

FIGURA 17: DEDICACIÓ A ACTIVITATS DE LLEURE I.

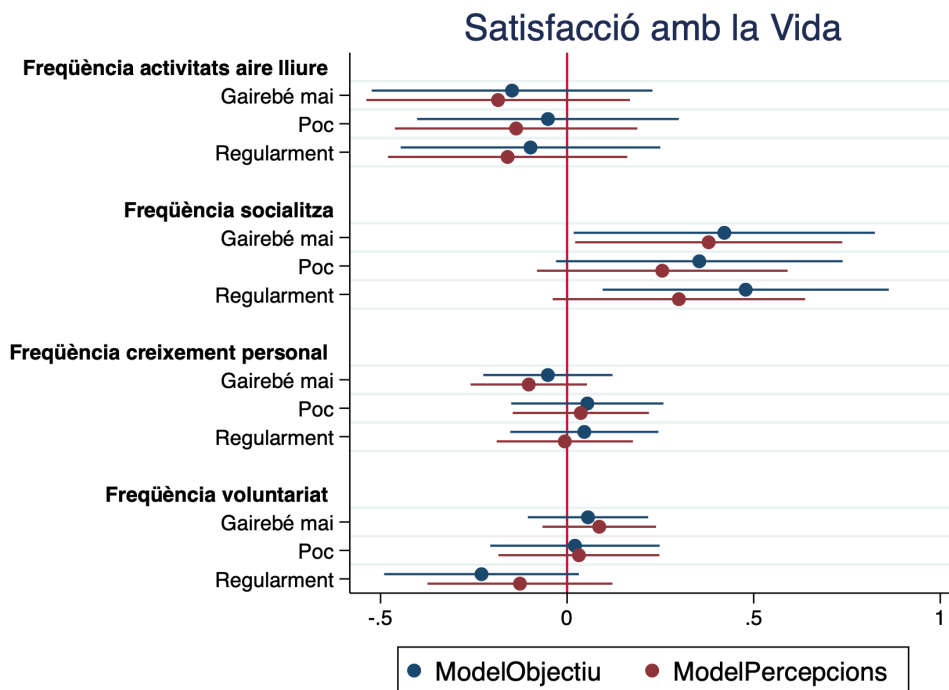
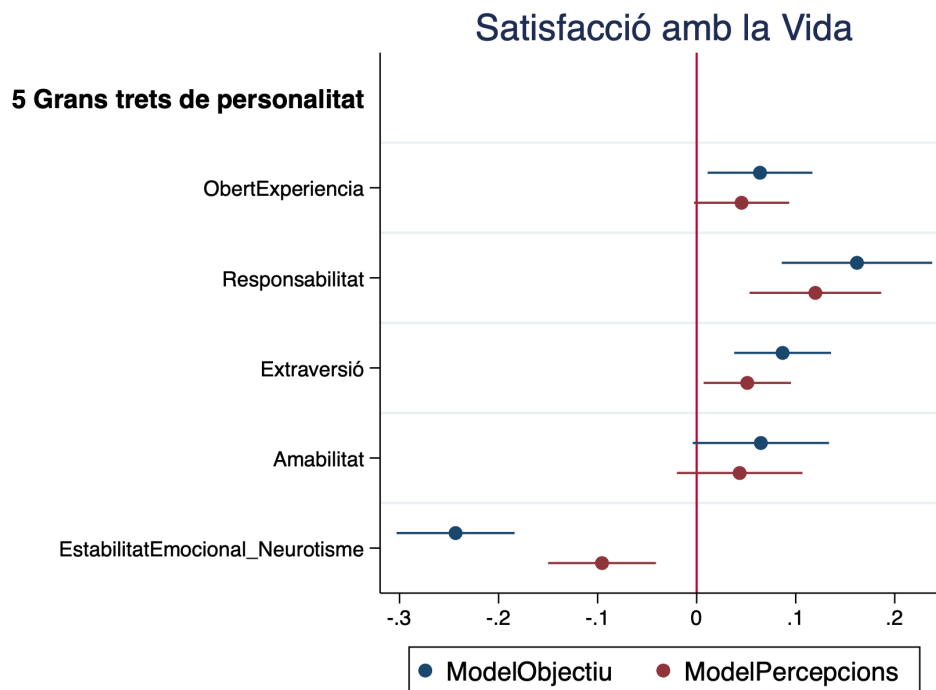

FIGURA 18: DEDICACIÓ A ACTIVITATS DE LLEURE II.

FIGURA 19: ELS 5 GRANS TRET DE PERSONALITAT.

4.3 CONCLUSIONS: DETERMINANTS SATISFACCIÓ AMB LA VIDA

En aquest apartat hem presentat els resultats de dues regressions en les quals volem explicar quins són els determinants de la satisfacció amb la vida en la mostra que tenim per a Catalunya. Hem presentat dos models: un que inclou només aquelles variables objectives i un altre on, addicionalment, s'incorporen les variables que recullen les percepcions dels individus. Els resultats presentats indiquen quina és la correlació que hi ha entre cada una de les variables incloses i la satisfacció amb la vida, amb les altres variables controlades. És a dir, estimem, per exemple, la correlació entre els sentiments de solitud i satisfacció amb la vida, addicional a l'impacte que ja tenen altres variables que hi estan relacionades, com per exemple, tenir algú pròxim amb qui parlar o gaudir de bons moments.

Per tal de tenir en compte els aspectes que acabem d'esmentar i analitzar l'efecte conjunt de diverses variables sobre la satisfacció amb la vida, podem calcular la satisfacció mitjana d'un individu que té les característiques de la mitjana de la mostra, excepte per a les variables en les quals estem interessats. A tall d'exemple, presentem algunes situacions hipotètiques, de les quals mostrem la mitjana de satisfacció i, entre parèntesis, l'interval de confiança del 95%. Els resultats presentats són només per al model amb les percepcions. Cal recordar que la mitjana de la satisfacció amb la vida a la mostra és de 6,905, amb una desviació estàndard

d'1.842):

Nivell mitjà de satisfacció per a un individu que:

Viu de lloguer: 6,785 (6,628 - 6,942)

Treballa com a assalariat en el sector públic i amb contracte permanent: 7,069 (6,92 - 7,228)

Està a l'atur: 5,512 (4,572 - 6,450)

Es troba en el 10% més econòmicament vulnerable de la mostra: 5,167 (4,847 - 5,487)

Salut física: en el 10% de la mostra amb més dificultats físiques: 6,953 (6,393 - 7,514)

Salut física reportada dolenta (2 en l'escala d'1 a 5): 6,572 (6,360 - 6,784)

Té dificultat a causa de problemes de salut mental i està rebent tractament: 6,787 (6,536 - 7,038)

Nivell de solitud reportada igual al 10% més sol: 5,709

Socialitzar regularment: 7,212 (6,874 - 7,550)

Dedicar entre 21 i 30 hores setmanals a la cura dels fills: 7,495 (7,077 - 7,913)

Tal com hem comentat en presentar els resultats, incloure les variables de percepció redueix l'impacte que les variables objectives tenen sobre el benestar percebut. Per exemple, les persones amb ingressos familiars nets d'entre 4.000 i 4.999 euros mensuals tenen de mitjana una satisfacció 0,427 punts més elevada quan només introduïm les variables objectives, i aquest coeficient passa a ser de 0,02 i a estar estimat amb molt poca precisió quan introduïm les percepcions. A la secció següent analitzem els determinants d'aquestes percepcions.

4.4 COM ES FORMEN LES PERCEPCIONS?

Les percepcions que els individus tenen sobre la seva situació és un determinant rellevant de la seva satisfacció amb la vida. Per tant, des d'un punt de vista de polítiques públiques és molt important entendre com es formen aquestes percepcions i quines són les variables objectives que les determinen. A la secció 3.1 presentem l'equació que cal estimar (equació 3). Per raons de llargada, l'informe no inclou els resultats per totes les variables de percepció. en aquesta secció, a tall d'exemple, presentem els resultats de les percepcions de vulnerabilitat econòmica.

La regressió de les percepcions de vulnerabilitat econòmica (equació 3) mostra la importància de la situació objectiva dels individus, tot i que hi ha una part important que no podem explicar i que depèn de variables que no observem. Els resultats de la regressió de l'equació 3 indiquen que la personalitat té un pes relativament petit sobre les percepcions de vulnerabili-

tat (figura 20). Això pot ser degut al fet que la mesura de personalitat utilitzada al qüestionari (els cinc grans trets de la personalitat) no és un bon indicador o, més probablement, que les percepcions de vulnerabilitat econòmica depenen de variables no observables que no es poden captar amb aquesta mesura de personalitat.

El qüestionari pregunta als individus sobre la seva vulnerabilitat econòmica percebuda mitjançant les preguntes següents:

- Risc de perdre l'habitatge (resposta: sí, molt; podria passar; és poc probable; no, gens)
- Risc de patir un tall de subministraments energètics (aigua, llum, gas)(resposta: sí, molt; podria passar; és poc probable; no, gens)
- Possibilitat de comprar els aliments necessaris per tenir una dieta equilibrada (resposta: amb molta dificulta; amb dificultat; amb certa dificultat; amb una certa facilitat; amb facilitat; Amb molta facilitat).
- Risc de perdre la feina (resposta: sí, perquè se m'acaba el contracte; sí, molt risc; podria passar; és poc probable; no, cap risc).
- Com arriba a final de mes, tenint en compte el total d'ingressos de la llar resposta: amb molta dificultat, amb dificultat; amb certa dificultat; amb certa facilitat; amb facilitat; amb molta facilitat).

La variable de vulnerabilitat econòmica s'ha definit com la suma de la resposta a les cinc preguntes (és a dir, hem assignat un valor cardinal a cada una de les respostes), on la resposta que indica menys vulnerabilitat econòmica pren el valor 1 i la que té més risc pren el valor més alt. El resultat és una variable que va de 5 a 20. La mitjana de la mostra és de 8,83 amb una desviació estàndard de 3,160.

No presentarem els resultats per a totes les variables incloses a la regressió, i només entrarem a valorar-ne les més significatives. Els ingressos tenen un paper important per determinar les percepcions de vulnerabilitat econòmica. A la figura 21 es pot veure que la relació és lineal: com més ingressos, menys percepció de vulnerabilitat. Aquelles persones amb més ingressos tenen fins a 2 punts menys, de mitjana, a l'índex de vulnerabilitat econòmica. El nivell d'estudis té un impacte positiu molt petit: les persones amb títol universitari tenen 0,280 punts menys de mitjana, que les que no tenen títol universitari.

Les característiques demogràfiques (figura 22) indiquen que les dones i les persones que viuen en parella tenen una percepció de vulnerabilitat menor, amb la resta de variables controlades. De totes maneres, la correlació és petita (0,478 per al fet de ser dona i 0,266 per

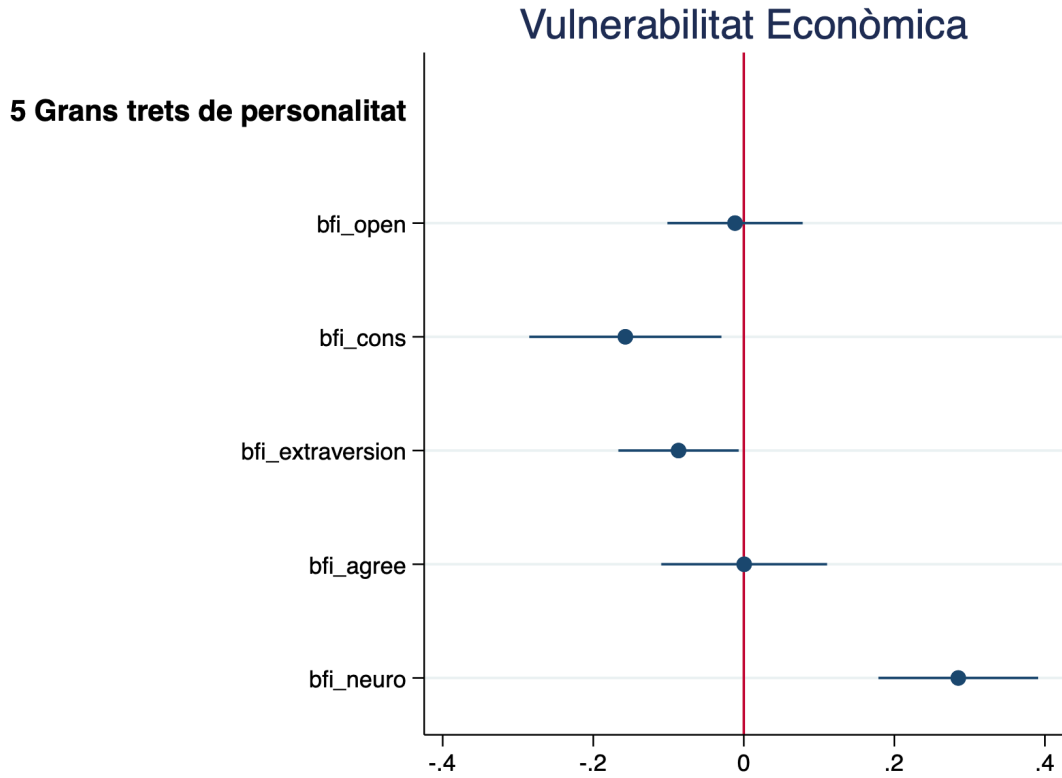

FIGURA 20: ELS 5 GRANS TRET DE PERSONALITAT.

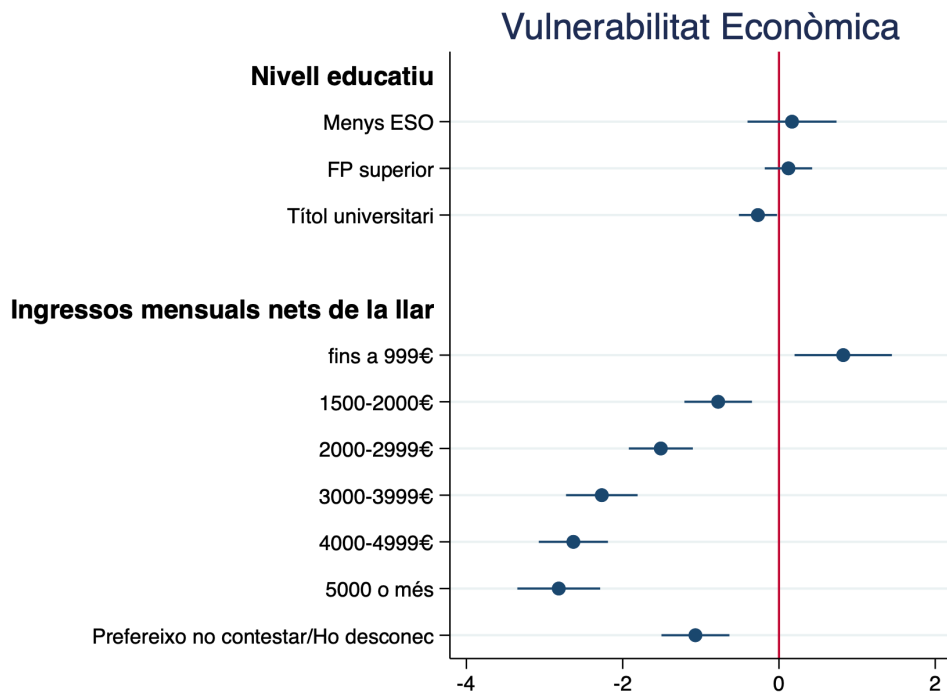
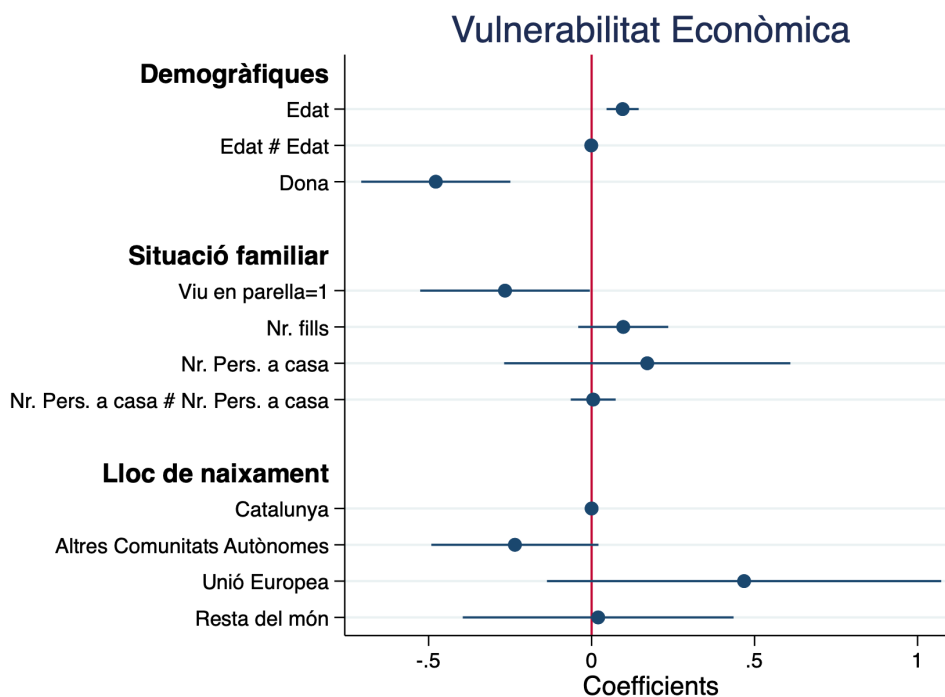

FIGURA 21: NIVELL EDUCATIU I INGRESSOS DE LA LLAR

FIGURA 22: CARACTERÍSTIQUES DEMOGRÀFIQUES, SITUACIÓ FAMILIAR I LLOC DE NAI-XEMENT.

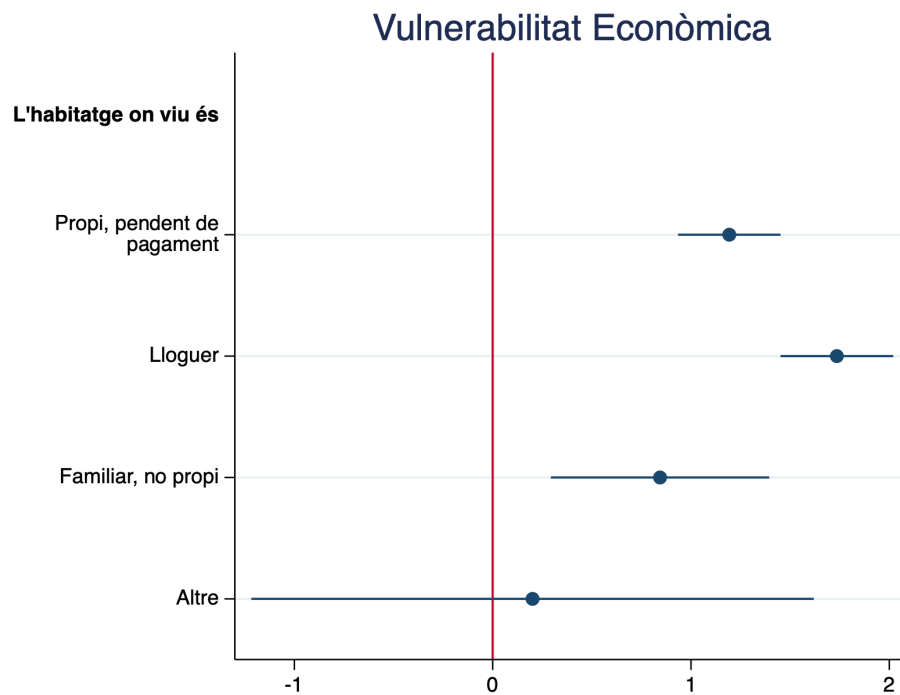
el fet de viure en parella). Aquest últim resultat es podria explicar, per exemple, perquè els que viuen en parella tenen una persona amb qui comptar en cas de que tinguin un problema econòmic. La situació laboral dels individus s'inclou en les regressions com a control, però la seva interpretació és complicada, atès que una de les preguntes de vulnerabilitat econòmica només és rellevant per la població activa o la que busca feina.

La situació de propietat de l'habitatge també té un impacte (figura 23): aquells que no disposen d'un habitatge propi i pagat, tenen una percepció de vulnerabilitat més alta que els qui sí que en disposen (de mitjana 1,193 punts menys que els qui tenen un habitatge pendent de pagament i 0,193 que els qui viuen de lloguer).

5 SATISFACCIÓ AMB LA VIDA I AMB ASPECTES DE LA VIDA

5.1 INTRODUCCIÓ

A la secció 4 hem analitzat amb detall els determinants de la satisfacció amb la vida, utilitzant tant les variables objectives com les percepcions que els individus tenen de la seva situació. En aquesta secció presentem una anàlisi paral.lela i analitzem el pes que la satisfacció amb els diferents aspectes de la vida té en la satisfacció global. El qüestionari inclou, tal com és comú

FIGURA 23: HABITATGE.

en la literatura, una llista de preguntes on els individus han de reportar la seva satisfacció, també en una escala de 0 a 10, amb diferents aspectes de la seva vida, com ara la feina, la seva situació econòmica i laboral i la seva salut. Utilitzant aquestes preguntes podem estimar el model presentat a l'equació 4.

5.2 SATISFACCIÓ AMB ELS ASPECTES DE LA VIDA: RESULTATS

El qüestionari pregunta per la satisfacció amb la vida en 16 aspectes: vida social, vida familiar, nivell educatiu, situació econòmica, ús i disponibilitat de temps (dividit en quatre aspectes: temps per a un mateix, per la família, per dedicar a la cultura i per a l'esport), salut, aspecte físic, entorn, habitatge i feina (dividida en quatre grups: contingut de la feina, condicions econòmiques i no econòmiques de la feina i l'ambient de treball).

La figura 24 presenta els resultats per a dos grups d'individus depenent de si treballen o no. Els individus que no treballen no poden contestar les preguntes relacionades amb la satisfacció amb la feina; per tant, i atesa la importància de la feina per a la satisfacció amb la vida dels qui treballen (2.662 persones), les anàlisi es presenten per separat. La figura mostra que la satisfacció amb aspectes concrets del temps (temps dedicat a la família, a la cultura i a l'esport) o de la feina (condicions no econòmiques, condició econòmiques i ambient de treball) són petits i estimats de manera imprecisa. En canvi, per al grup d'individus que tre-

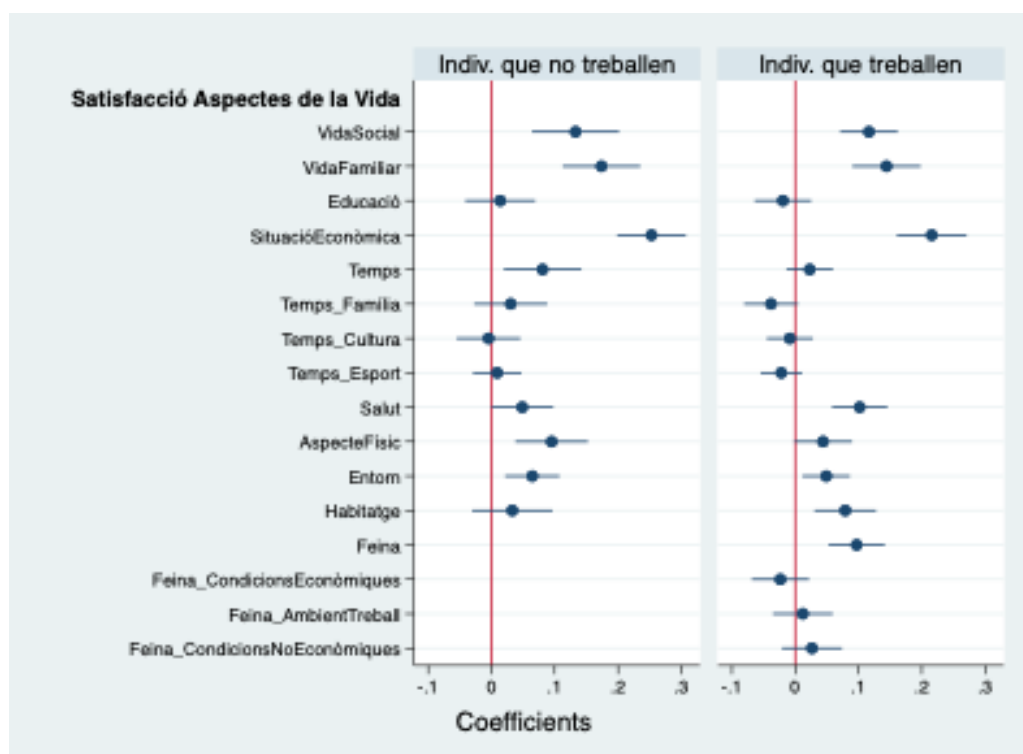

FIGURA 24: SATISFACCIÓ AMB DIVERSOS ASPECTES DE LA VIDA.

ballen, la satisfacció amb la feina (el contingut) i amb el temps (de què es disposa per a un mateix) és significant i està estimada amb precisió. La satisfacció amb l'educació rebuda i, no més per als qui no treballen, amb l'habitatge també té coeficients petits que estan estimats amb imprecisió. La resta de coeficients tenen valors més grans i estan estimats amb precisió estadística.

La taula 3 mostra els coeficients de la regressió ordenats de més gran a més petit per poder analitzar més fàcilment la importància que cada un dels aspectes de la vida té per la satisfacció global. La satisfacció amb la situació econòmica té el coeficient més gran (0,253 per als qui treballen i 0,216 per als qui no). La satisfacció mitja amb la situació econòmica de la nostra mostra és de 6,017 (desviació estàndard de 2,455). De mitjana, per tant, la satisfacció amb la situació econòmica contribueix 1,5 punts ($0,253 \times 6,017$) a la satisfacció amb la vida mitjana per a aquells que treballen. Això representa el 22% del total de la satisfacció ($1,5/6,9$). La satisfacció amb la vida familiar té un coeficient de 0,174 per als qui treballen i de 0,144 per als qui no. La mitjana d'aquesta satisfacció a la mostra és de 7,463 (desviació estàndard de 2,120) i, per tant, la satisfacció amb la vida familiar explica 1,299 punts de la satisfacció amb la vida (un 18,82%) dels qui treballen. La satisfacció amb la vida social mostra, en orde de grandària, el tercer coeficient: 0,133 i 0,117 per als qui treballen i els qui no, respectivament. Tenint en compte la mitjana a la nostra mostra (6,542, desviació estàndard = 2,207), la satisfacció amb aquest aspecte de la vida explica 0,870 punts, o el 12,61% de la satisfacció amb la vida dels

qui treballen. El quart coeficient en grandària és, per als qui treballen, la satisfacció amb el contingut de la feina (0,097) i, per als qui no, la satisfacció amb la salut (0,102, i 0,049 per als qui treballen). La importància que la satisfacció amb la salut té per a la satisfacció amb la vida mostra un coeficient el doble que per als qui treballen (0,102 versus 0,049). Això pot ser degut al fet que a la mostra les persones que no treballen són, de mitjana, més grans i, per tant, tenen de mitjana, pitjor salut. La salut, per tant, sembla que es valora més quan no se'n té. Per als qui treballen, la satisfacció amb el contingut de la feina (que té una mitjana de 7,023 i una desviació estàndard de 2,241) explica 0,681 punts de la satisfacció amb la vida, equivalent al 9,87%. La salut, amb una mitjana de 6,767 (desviació estàndard 2,321) per al total de la mostra, explica 0,332 punts de la satisfacció amb la vida (4,81%) dels qui treballen, però 0,690 punts (10,0%) dels qui no treballen, un percentatge similar al percentatge que la satisfacció amb la feina contribueix a la satisfacció amb la vida dels qui treballen. La resta d'aspectes de la vida contribueixen en grau més baix a la satisfacció global amb la vida.

TAULA 1: COMPARACIÓ AMB PREGUNTES OBERTES

	Preguntes tancades		Preguntes obertes	
	Treballa	No treballa		Percentatge
Sit. Econ.	0,253	0,216	Família	38%
Vidafamiliar	0,174	0,144	Salut	38%
Vidasocial	0,133	0,117	Sit. Econ.	34%
Salut	0,049	0,102	Àmbit laboral	33%
Feina	0,097		Vida personal	28%
Habitatge	0,033	0,079	Benestar emocional	20%
Entorn	0,065	0,049	Malestar	6%
Aspectfísic	0,095	0,044	Propòsits	6%
FeinaCondNoEcon	0,026		Usos temps /lleure	6%
Temps	0,081	0,023	Context polític/global	5%
FeinaAmbient	0,012		Habitatge	5%
Educació	0,014	-0,019	Salut mental	3%
TempsEsport	0,009	-0,022		
TempsFamília	0,03	-0,038		
FeinaCondEcon	-0,023			
TempsCultura	-0,005	-0,009		

El qüestionari inclou una pregunta on els individus anomenaven, amb text lliure, aquells aspectes que contribuïen en grau més gran al seu nivell actual de satisfacció. El DGAP ha analitzat aquestes respostes i les ha agrupat, mitjançant una anàlisi lèxica, en diferents categories. Els resultats d'aquesta anàlisi s'inclouen a la taula 1 per poder comparar-los amb el resultat de les regressions. En concret, el panell de la dreta de la taula indica el percentatge de vegades que cada un dels aspectes agrupats ha estat esmentat pels individus del qüestionari. Els resul-

tats mostren una coherència molt important entre ambdues mesures: la vida familiar, social i personal, la salut, la situació econòmica i la feina com els àmbits més destacats i mencionats a la pregunta entre un 28 i un 38% de les vegades.

5.3 SATISFACCIÓ AMB ELS ASPECTES DE LA VIDA: CONCLUSIONS

Les preguntes de satisfacció amb aspectes de la vida són de gran rellevància per entendre la satisfacció global amb la vida. A la nostra mostra, la situació econòmica, la vida familiar, la vida social, la feina i la salut són els aspectes que apareixen com a més rellevants, tant en l'anàlisi amb preguntes tancades, com és habitual en la literatura, com en les preguntes obertes, que normalment no es fan servir en aquests estudis. Donada la facilitat de respondre a les preguntes tancades, es considera que en les pròximes versions del qüestionari no cal incloure aquestes preguntes obertes que suposen una càrrega cognitiva més elevada. L'anàlisi amb la pregunta sobre la satisfacció amb la vida en general i amb els aspectes de la vida porta a conclusions similars.

L'anàlisi de la satisfacció amb la vida i la situació dels individus (secció 3.1) és de gran rellevància per a les polítiques públiques, atès que aporta informació sobre quins aspectes concrets tenen més importància per al benestar percebut. L'anàlisi presentada a la secció 3.1, on hem mostrat els resultats de les regressions de les equacions 1 i 2, arriba a conclusions similars a les d'aquesta secció. És a dir, les variables que tenen un impacte més gran en la satisfacció amb la vida són aquelles relacionades amb la situació econòmica i laboral, les relacions socials, tant en l'àmbit de família com d'amistats, i la salut per a aquells que reporten un estat de salut dolent. De tota manera, l'anàlisi presentada a la secció 3.1 és molt més específica i informativa per a les polítiques públiques. Per exemple, amb relació a la feina, estar a l'atur i la incertesa, mesurada segons el sector on treballa l'individu o el tipus de contracte, són les variables que mostren un impacte més gran. Pel que fa a les relacions personals, tenir persones en el cercle més proper amb qui poder comptar i els sentiments de solitud són de gran rellevància, així com disposar de temps per a la cura dels fills i socialitzar amb els altres. En l'àmbit econòmic, un cop controle les percepcions de vulnerabilitat econòmica, els ingressos de la llar perden importància, i són aquestes percepcions les que tenen un efecte gran sobre la satisfacció amb la vida. La salut, sobretot per als qui en tenen poca, té un impacte molt rellevant, especialment quan es mesura subjectivament, tal com és habitual en la literatura.

6 CONCLUSIONS

En aquest informe utilitzem la resposta a una pregunta de satisfacció amb la vida com a mesura de benestar percebut i presentem la primera anàlisi de benestar percebut per a Catalunya basat en una enquesta que va tenir lloc durant els mesos de desembre de 2022 i gener de 2023 a 4.000 persones. Les mesures de benestar percebut han anat guanyant importància al llarg de les últimes dècades i s'han anat incorporant com un instrument més per mesurar el de progrés social. Organismes internacionals i governs de diferents països han desenvolupat indicadors de benestar que tenen en compte les percepcions dels individus i que poden ser tinguts en compte en la presa de decisions públiques. Aquests indicadors estan basats en tota l'evidència acumulada que mostra que les preguntes subjectives són indicadors de benestar consistents i fiables. Per tant, és important entendre i mesurar el benestar percebut dels catalans i conèixer quins són els elements principals que hi contribueixen. El seguiment del benestar i l'evolució dels seus determinants ha de ser una prioritat pública per generar societats no només més satisfetes, sinó també més cohesionades i econòmicament i socialment sostenibles.

La importància de les preguntes sobre la satisfacció i d'iniciatives per mesurar el benestar percebut de Catalunya rau en la seva utilitat per analitzar i entendre el benestar dels individus i posar aquesta informació al servei del disseny i l'avaluació de polítiques públiques. Els resultats de l'informe aporten informació sobre els aspectes més importants per als individus (tant en termes generals com en aspectes concrets) i, per tant, també ens permeten entendre quins són els individus amb nivells de benestar més baixos i on el Govern hauria de posar més recursos. Incrementar el benestar dels individus que es troben en circumstàncies de benestar menor, té un impacte important sobre la distribució del benestar. Una anàlisi descriptiva ens permet avançar en aquest terreny.

Els resultats de l'anàlisi presentada en aquest informe indiquen que la situació econòmica, mesurada no només amb els ingressos, sinó també amb altres variables de vulnerabilitat econòmica, és un determinant molt important per al benestar percebut, però també mostra que altres variables fan un paper important. La situació laboral (tenir feina i disposar de certesa laboral) és un dels factors més importants per a aquells que es troben en una situació econòmica activa. D'altra banda, les relacions personals (tenir persones amb qui comptar i amb qui compartir bons moments, no sentir-se sol i tenir temps per a la família i per socialitzar) són el tercer element clau per al benestar. La salut, tant física com mental, també contribueix de manera important al benestar percebut. La resta de variables, tot i ser importants, sembla

que tenen una rellevància menor, malgrat que aquest resultat podria dependre del col·lectiu analitzat. Quan analitzem la satisfacció amb la vida de manera global i estimem la importància que la satisfacció amb 16 aspectes de la vida té per a la satisfacció amb la vida global (5.2), trobem resultats consistents amb l'anàlisi detallada (3.1). En concret, la satisfacció amb la situació econòmica, la vida familiar, la vida social, la feina i la salut, són els aspectes que apareixen com a més rellevants per a la satisfacció amb la vida.

Propostes de futur:

- És necessari fer un seguiment continu del benestar percebut que ens permeti detectar de canvis de tendència, aprofundir en l'estudi dels determinants, analitzar les polítiques públiques en termes de benestar i entendre les relacions causals i la importància de l'entorn.
  - Seguir el benestar dels individus al llarg del temps permet detectar qualsevol canvi de tendència, analitzar-ne les causes i introduir les mesures necessàries.
  - El seguiment del benestar també ajudarà a entendre els factors externs que determinen el benestar, ja que permetrà analitzar l'impacte dels canvis en la situació de l'entorn (per exemple, el nivell d'atur, de pobresa, o la qualitat mediambiental), comparant regions de Catalunya al llarg del temps.
  - Si disposéssim de dades de panell, l'anàlisi del benestar podria introduir efectes fixos individuals, és a dir, podria avaluar els determinants del benestar analitzant els canvis en la situació dels individus (i no pas comprant individus entre si) cosa que ens permetria redreçar parcialment el problema d'endogenitat.
  - Alguns països del nostre entorn han començat a fer un seguiment sistemàtic del benestar que els permet desenvolupar i avaluar les polítiques públiques tenint en compte el benestar percebut. Per exemple, l'oficina d'estadística del Regne Unit mesura des del 201 el benestar mitjançant quatre indicadors.
- L'anàlisi presentada en aquest informe pot servir d'ajuda per dissenyar una versió reduïda del qüestionari que pot ser utilitzada per fer un seguiment continuat del benestar. Aquest qüestionari reduït també es pot incloure (en diferents versions) a altres enquestes i pot ser adaptat a l'objectiu o el col·lectiu al qual s'adreça. Els resultats obtinguts per a grups poblacionals específics poden ser comparats amb els resultats d'aquest informe i analitzar-ne les similituds i les diferències.

- L'anàlisi de les polítiques públiques que per la seva naturalesa ho permetin, hauria de comprendre preguntes de benestar subjectiu, a fi d'incloure aquesta dimensió com a part de l'avaluació que es faci de la política pública per estudiar. És a dir, l'avaluació de les polítiques públiques hauria d'incloure els canvis de benestar experimentats pels ciutadans i ciutadanes.

Referències

- Atsebi, J., i Carbonell, A. F. (2022). Relative deprivation in tanzania: Relative concerns and empathy. *Journal of Economic Behavior Organization*, 198, 389-408. Retrieved from <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0167268122001305> doi: <https://doi.org/10.1016/j.jebo.2022.04.003>
- Bellet, C., Neve, J. D., i Ward, G. (2024). Does employee happiness have an impact on productivity? *Management Science*, *accepted*, null. doi: 10.1287/mnsc.2023.4766
- Blanchflower, D. G., i Oswald, A. J. (2008). Hypertension and happiness across nations. *Journal of Health Economics*, 27(2), 218-233. Retrieved from <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0167629607001154> doi: <https://doi.org/10.1016/j.jhealeco.2007.06.002>
- Bradburn, N. (1965). *The Structure of Psychological Well-Being*. Aldine Publishing Company.
- Cantril, H. (1965). *The Pattern of Human Concerns*. Rutgers University Press.
- Clair, A., Baker, E., i Kumari, M. (2024). Are housing circumstances associated with faster epigenetic ageing? *Journal of Epidemiology & Community Health*, 78(1), 40-46. Retrieved from <https://jech.bmj.com/content/78/1/40> doi: 10.1136/jech-2023-220523
- Clark, A. E. (2001). What really matters in a job? hedonic measurement using quit data. *Labour Economics*, 8(2), 223-242. Retrieved from <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0927537101000318> (First World Conference of Labour Economists, EALE-SOLE) doi: [https://doi.org/10.1016/S0927-5371\(01\)00031-8](https://doi.org/10.1016/S0927-5371(01)00031-8)
- Clark, A. E., Westergård-Nielsen, N., i Kristensen, N. (2009). Economic satisfaction and income rank in small neighbourhoods. *Journal of the European Economic Association*, 7(2-3), 519-527. Retrieved from <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1162/JEEA.2009.7.2-3.519> doi: <https://doi.org/10.1162/JEEA.2009.7.2-3.519>
- Easterlin, R. A. (1974). Does economic growth improve the human lot? some empirical evidence. In P. A. DAVID i M. W. REDER (Eds.), *Nations and households in economic growth* (p. 89-125). Academic Press. Retrieved from <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/B9780122050503500087> doi: <https://doi.org/10.1016/B978-0-12-205050-3.50008-7>
- Ferrer-i Carbonell, A., i Frijters, P. (2004). How important is methodology for the estimates of the determinants of happiness?*. *The Economic Journal*, 114(497), 641-659. Retrieved from <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/j.1468-0297.2004.00235.x> doi: <https://doi.org/10.1111/j.1468-0297.2004.00235.x>

- Guven, C., Senik, C., i Stichnoth, H. (2012). You can't be happier than your wife. happiness gaps and divorce. *Journal of Economic Behavior & Organization*, 82(1), 110-130. Retrieved from <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0167268112000042> doi: <https://doi.org/10.1016/j.jebo.2012.01.003>
- i Carbonell, A. F. (2005). Income and well-being: an empirical analysis of the comparison income effect. *Journal of Public Economics*, 89(5), 997-1019. Retrieved from <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S004727270400088X> doi: <https://doi.org/10.1016/j.jpubeco.2004.06.003>
- Layard, J.-E., R i De Neve. (2023). *Wellbeing: Science and Policy*. Cambridge University Press.
- Neve, J.-E. D., Ward, G., Keulenaer, F. D., Landeghem, B. V., Kavetsos, G., i Norton, M. I. (2018, 05). The Asymmetric Experience of Positive and Negative Economic Growth: Global Evidence Using Subjective Well-Being Data. *The Review of Economics and Statistics*, 100(2), 362-375. Retrieved from https://doi.org/10.1162/REST_a_00697 doi: [10.1162/REST_a_00697](https://doi.org/10.1162/REST_a_00697)
- Wilson, W. (1967, .). Correlates of avowed happiness. *Psychological Bulletin*, 67(4), 294-306. doi: [10.1037/h0024431](https://doi.org/10.1037/h0024431)

7 APÈNDIX

TAULA 2: SATISFACCIÓ AMB LA VIDA: MODEL OBJECTIU I DE PERCEPCIONS

	Model Objectiu	Model Percepcions
Constant	2.278*** (0.822)	6.648*** (0.879)
Demogràfiques		
Edat	-0.030* (0.016)	-0.014 (0.016)
Edat al quadrat	0.000* (0.000)	0.000 (0.000)
Dona	0.137** (0.067)	0.009 (0.061)
Situació familiar		
Té parella	0.194** (0.090)	0.088 (0.084)
Nr de fills	0.062 (0.049)	0.059 (0.044)
Nr de persones a la llar	-0.389** (0.156)	-0.383*** (0.142)
Nr de persones a la llar al quadrat	0.050** (0.024)	0.052** (0.022)
Lloc de naixement (Ref. Catalunya)		
Espanya	0.083 (0.086)	0.044 (0.080)
Unió Europea	0.295** (0.146)	0.293** (0.136)
Resta del món	0.480*** (0.109)	0.443*** (0.100)

Zona de residència (Ref. Prov. Barcelona)		
AMB	0.259** (0.107)	0.207** (0.096)
Tarragona	0.208* (0.116)	0.124 (0.106)
Girona	0.159 (0.117)	0.127 (0.108)
Lleida	0.227 (0.147)	0.123 (0.131)
Tamany municipi (Ref- 50.001-100.000)		
Població menys 1,000hab.	0.167 (0.145)	0.204 (0.130)
Població 1.000-2.000hab.	0.045 (0.152)	0.058 (0.137)
Població 2.001-50.000hab.	0.106 (0.129)	0.110 (0.115)
Població 100.001-500.000hab.	-0.050 (0.124)	-0.034 (0.114)
Viu a Barcelona	-0.104 (0.105)	-0.085 (0.095)
Habitatge (Ref. propi pagat)		
Propi amb hipoteca	-0.126* (0.076)	0.028 (0.073)
De Lloguer	-0.371*** (0.083)	-0.128 (0.080)
Viu en habitatge familiar	-0.462*** (0.167)	-0.300* (0.157)
Altres	-0.208 (0.264)	0.145 (0.256)

Status Laboral (Ref. treballa)		
A l'atur i buscant feina	-1.433*** (0.463)	-1.402*** (0.479)
Econòmicament inactiu	-0.569 (0.425)	-0.923** (0.438)
Jubilat o pensionista	-0.728 (0.481)	-1.167** (0.496)
Situació Laboral (Ref. assalariat sector privat)		
Soci-treballador cooperativa	-0.421* (0.236)	-0.496** (0.217)
Empresari, autònom, negoci familiar	0.141 (0.148)	-0.114 (0.137)
Assalariat sector públic	0.383*** (0.089)	0.157* (0.081)
Altres	0.696 (0.434)	0.346 (0.376)
Tipus de contracte (Ref. Contracte permanent)		
Contracte Temporal	-0.286** (0.133)	-0.044 (0.120)
No té contracte / Altres (No treballa)	-0.083 (0.175)	0.169 (0.160)
Nivell educatiu (Ref: ESO i FP Mitjà)		
Menys de ESO	-0.268 (0.198)	-0.221 (0.178)
Grau Professional Superior	0.031 (0.084)	0.067 (0.079)
Títol Universitari	-0.047 (0.069)	-0.068 (0.066)

Ingressos llar mensuals nets (Ref: 1000-1500€)		
fins a 999€	-0.073 (0.207)	-0.022 (0.179)
1500-2000€	0.117 (0.136)	-0.074 (0.123)
2000-2999€	0.264** (0.121)	0.006 (0.111)
3000-3999€	0.321** (0.137)	-0.023 (0.127)
4000-4999€	0.427*** (0.135)	0.020 (0.124)
5000 o més	0.453*** (0.153)	-0.014 (0.142)
No contesta / No sap	0.278** (0.126)	0.138 (0.114)
Sóc econòmicament independent		0.170* (0.089)
Em sento discriminat/ada		-0.079 (0.074)
Índex de vulnerabilitat econòmica		-0.134*** (0.013)
Salut física índex dificultats	0.120*** (0.023)	0.003 (0.024)
Salut mental (Ref. cap dificultat)		
Alguna Dificultat	-0.283** (0.127)	-0.106 (0.115)
Bastantes/Moltes dificultats	-0.664*** (0.223)	-0.371* (0.196)

Tractament problemes salut mental (Ref. mai)

En el passat	-0.065 (0.089)	0.087 (0.080)
Actualment	-0.111 (0.139)	-0.019 (0.120)
Prefereixo no contestar	-0.237 (0.189)	-0.074 (0.166)

Salut percebuda (Ref. normal)

Molt dolenta		-1.069*** (0.375)
Dolenta		-0.340*** (0.108)
Bona		0.223*** (0.062)
Molt bona		0.357*** (0.094)

Entitats a les que participa activament

A una entitat de Lleure-esport	-0.186** (0.073)	-0.155** (0.067)
A una entitat política	-0.176 (0.119)	-0.233** (0.112)
A una entitat d'estudi	0.128 (0.116)	0.119 (0.112)
A una entitat cooperació internacional	0.023 (0.165)	0.020 (0.152)
A una entitat social	0.080 (0.098)	0.068 (0.089)
A una entitat religiosa	0.063 (0.155)	0.197 (0.148)

A una entitat mediambiental	-0.171 (0.141)	-0.134 (0.125)
A una entitat cultural	-0.114 (0.099)	-0.071 (0.085)
Tinc amb qui parlar/demanar consell		
Dins l'entorn formal	0.015 (0.009)	0.004 (0.009)
Dins l'entorn informal	0.120*** (0.013)	0.055*** (0.013)
Índex de Soledat		-0.094*** (0.012)
Tinc amb qui gaudir / celebrar (Ref. mai)		
A vegades		0.436* (0.223)
Normalment sí		0.640*** (0.221)
Sempre que ho desitjo		0.799*** (0.229)
Es pot confiar en els altres (0 a 10)		0.062*** (0.015)
Satisfacció amb la democràcia (0-10)		0.034** (0.013)
Dedicació a activitats de temps lliure (Ref. mai)		
<u>Cinema</u>		
Gairebé mai	0.186* (0.104)	0.199** (0.093)
Poc	0.163 (0.106)	0.146 (0.096)

Regularment	0.321*	0.358**
	(0.165)	(0.152)
<u>Lectura</u>		
Gairebé mai	-0.016	-0.011
	(0.127)	(0.114)
Poc	-0.127	-0.087
	(0.131)	(0.120)
Regularment	-0.062	-0.087
	(0.124)	(0.112)
<u>Activitats culturals</u>		
Gairebé mai	-0.069	-0.103
	(0.108)	(0.098)
Poc	-0.014	-0.104
	(0.114)	(0.105)
Regularment	-0.099	-0.216
	(0.172)	(0.156)
<u>Crear cultura</u>		
Gairebé mai	0.037	0.096
	(0.087)	(0.080)
Poc	-0.075	0.038
	(0.090)	(0.084)
Regularment	-0.068	0.058
	(0.096)	(0.087)
<u>Esport</u>		
	(.)	(.)
Gairebé mai	0.152	0.075
	(0.119)	(0.107)
Poc	0.141	0.081
	(0.106)	(0.097)

Cada setmana	0.199** (0.089)	0.105 (0.082)
Cada dia	0.297*** (0.112)	0.179* (0.104)
<u>Activitats a l'aire lliure</u>		
Gairabe mai	-0.148 (0.192)	-0.185 (0.180)
Poc	-0.051 (0.179)	-0.137 (0.166)
Regularment	-0.098 (0.177)	-0.159 (0.164)
<u>Socialitzar</u>		
Gairebé mai	0.421** (0.206)	0.379** (0.183)
Poc	0.354* (0.196)	0.255 (0.171)
Regularment	0.479** (0.196)	0.300* (0.173)
<u>Activitats de creixement personal</u>		
Gairebé mai	-0.052 (0.088)	-0.103 (0.080)
Poc	0.054 (0.104)	0.037 (0.093)
Regularment	0.046 (0.101)	-0.006 (0.093)
<u>Voluntariat</u>		
Gairebé mai	0.056 (0.082)	0.086 (0.078)

Poc	0.021 (0.116)	0.032 (0.110)
Regularment	-0.229* (0.133)	-0.126 (0.126)
Dedicació hores setmanals: (Ref. cap)		
<u>A la Feina</u>		
D'1 a 10 hores	0.267 (0.363)	-0.058 (0.484)
D'11 a 30 hores	0.110 (0.356)	-0.234 (0.474)
De 31 a 45 hores	0.014 (0.346)	-0.308 (0.468)
Més de 45 hores	0.044 (0.354)	-0.240 (0.469)
No treballa	0.911 (0.588)	0.740 (0.519)
<u>Als Estudis</u>		
D'1 a 1 hores	-0.012 (0.081)	0.048 (0.076)
De 3 a 5 hores	-0.063 (0.084)	-0.011 (0.084)
De 6 a 10 hores	0.040 (0.109)	0.047 (0.105)
D'11 a 20 hores	0.058 (0.141)	0.080 (0.147)
Més de 20 hores	-0.111 (0.166)	-0.012 (0.157)

Al Lleure

D'1 a 2 hores	0.474** (0.239)	0.120 (0.214)
De 3 a 5 hores	0.597** (0.235)	0.193 (0.213)
De 6 a 10 hores	0.727*** (0.236)	0.236 (0.213)
D'11 a 20 hores	0.642*** (0.241)	0.141 (0.217)
De 21 a 30 hores	0.939*** (0.253)	0.395* (0.229)
De 31 a 45 hores	0.805*** (0.282)	0.271 (0.260)
Més de 45 hores	1.047*** (0.282)	0.452* (0.259)

A les Feines de la llar

D'1 a 2 hores	-0.720** (0.351)	-0.728** (0.338)
De 3 a 5 hores	-0.636* (0.341)	-0.673** (0.334)
De 6 a 10 hores	-0.677** (0.344)	-0.651* (0.338)
D'11 a 20 hores	-0.775** (0.345)	-0.725** (0.338)
De 21 a 30 hores	-0.975*** (0.356)	-0.824** (0.346)
De 31 a 45 hores	-0.773** (0.379)	-0.598 (0.368)
Més de 45 hores	-0.716* (0.397)	-0.589 (0.393)

A la Cura dels fills

D'1 a 2 hores	0.249 (0.223)	0.188 (0.199)
De 3 a 5 hores	0.366* (0.216)	0.318 (0.196)
De 6 a 10 hores	0.347 (0.212)	0.369* (0.191)
D'11 a 20 hores	0.448** (0.218)	0.492** (0.200)
De 21 a 30 hores	0.393* (0.224)	0.447** (0.205)
De 31 a 45 hores	0.586** (0.271)	0.588** (0.235)
Més de 45 hores	0.649*** (0.236)	0.582*** (0.213)
No hi ha fills a la llar	0.281 (0.222)	-0.118 (0.241)

A la Cura de dependents

D'1 a 2 hores	-0.269** (0.108)	-0.274*** (0.105)
De 3 a 5 hores	0.005 (0.106)	0.000 (0.102)
De 6 a 10 hores	-0.270** (0.120)	-0.331*** (0.106)
D'11 a 20 hores	-0.257* (0.152)	-0.238* (0.142)
De 31 a 45 hores	-0.094 (0.191)	-0.107 (0.184)
Més de 45 hores	-0.112 (0.216)	-0.059 (0.222)

A les Xarxes Socials

D'1 a 2 hores	0.070 (0.114)	-0.027 (0.121)
De 3 a 5 hores	0.119 (0.109)	0.022 (0.119)
De 6 a 10 hores	0.124 (0.115)	0.001 (0.123)
D'11 a 20 hores	0.021 (0.131)	-0.051 (0.142)
Més de 20 hores	0.285** (0.141)	0.197 (0.148)

Al Voluntariat

D'1 a 2 hores	0.113 (0.111)	0.157 (0.104)
De 3 a 5 hores	0.163 (0.119)	0.083 (0.115)
De 6 a 10 hores	0.459** (0.195)	0.231 (0.189)
Més de 10 hores	0.697*** (0.223)	0.610*** (0.215)

Percepció de dedicació de temps: (Ref. la Justa)A Dormir

Massa poc	-0.306*** (0.067)	-0.163** (0.064)
Massa	-0.136 (0.136)	0.006 (0.123)
No contesta	-0.315 (0.562)	-0.130 (0.484)

A la feina

Massa poc	-0.036 (0.159)
Massa	0.029 (0.069)
No contesta / No aplica	0.131 (0.443)

Als Estudis

Massa poc	-0.120* (0.067)
Massa	0.161 (0.140)
No contesta / No aplica	-0.117 (0.103)

Al lleure

Massa poc	-0.115* (0.063)
Massa	-0.218 (0.139)
No contesta / No aplica	-0.162 (0.420)

A les Feines de la llar

Massa poc	-0.004 (0.070)
Massa	-0.066 (0.074)
No contesta / No aplica	-0.278 (0.369)

A la Cura dels Dills

Massa poc	0.067 (0.069)
Massa	-0.174 (0.137)
No contesta / No aplica	0.402* (0.216)

A la Cura de Dependents

Massa poc	-0.046 (0.081)
Massa	-0.075 (0.146)
No contesta / No aplica	-0.130* (0.076)

A les Xarxes Socials

Massa poc	0.002 (0.131)
Massa	-0.033 (0.063)
No contesta / No aplica	-0.217 (0.137)

Al Voluntariat

Massa poc	0.159* (0.083)
Massa	0.381** (0.183)
No contesta / No aplica	0.177* (0.101)

Personalitat: els cinc grans trets

Obertura a l'Experiència	0.064** (0.027)	0.045* (0.025)
Responsabilitat	0.162*** (0.039)	0.120*** (0.034)
Extraversió	0.087*** (0.025)	0.051** (0.022)
Amabilitat / Cordialitat	0.065* (0.035)	0.043 (0.032)
Estabilitat Emocional / Neuroticisme	-0.243*** (0.030)	-0.096*** (0.028)
<i>N</i>	4005	4005

MQO, errors estàndards robustos en parèntesis; * $p < 0.1$, ** $p < 0.05$, *** $p < 0.01$

TAULA 3: SATISFACCIÓ AMB LA VIDA I ASPECTES D'AQUESTA

Satisfacció amb:	No treballa	Treballa
Vida Social	0.133*** (3.79)	0.117*** (5.02)
Vida Familiar	0.174*** (5.57)	0.144*** (5.24)
Educació Rebuda	0.0139 (0.49)	-0.0194 (-0.85)
Situació Econòmica	0.253*** (9.12)	0.216*** (7.66)
Temps per un mateix	0.0808** (2.58)	0.0229 (1.22)
Temps per la Família	0.0305 (1.04)	-0.0382 (-1.75)
Temps per la Cultura	-0.00454 (-0.18)	-0.00853 (-0.46)
Temps per fer Esport	0.00899 (0.46)	-0.0219 (-1.31)
Salut	0.0488 (1.95)	0.102*** (4.55)
Aspecte Físic	0.0952** (3.26)	0.0440 (1.88)
Entorn	0.0646** (2.95)	0.0490* (2.57)
Habitatge	0.0330 (1.02)	0.0791** (3.18)
Feina: Contingut		0.0971*** (4.29)
Feina: Condicions econòmiques		-0.0234 (-1.01)
Feina: Ambient de treball		0.0120 (0.50)
Feina: Condicions no econòmiques		0.0265 (1.09)
Constant	0.658** (2.74)	1.571*** (7.69)
<i>N</i>	1343	2662

MQO, errors estàndards robustos en parèntesis: * $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

